

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 8. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 38.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł, półrocznie 8 zł, kwartalnie 4 zł, miesięcznie 1 zł 35 ct. W miejscu: rocznie 12 zł, półrocznie 6 zł, kwartalnie 3 zł, miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, czterocroczni i miesięczni za dopłatą pierwsz 75 ct., drugich 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie biuro dzienników Ludwika Płonna, ulica Karola Ludwika 1. 9; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Obwieszczenia

e. k. Namiestnictwa z dnia 4 maja b. r. do l. 37.917, w sprawie zakazu wprowadzania do Szląska zwierząt racicowych (bydła rogatego, owiec, kóz i świń) z niektórych zarazażających z niektórych powiatów Bośni i Hercegowiny, zamieszczone są w „Dzienniku urzędowym“ dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 maja.

Na czas przysięgnięcia i żałoby, wywołanej straszną katastrofą przy ulicy Jean Goujon w Paryżu, przypadła rocznica, którą w dzisiejszej Francji rzadko kiedy mają sposobność obchodzić: rocznica rządów gabinetu Méline'a. Gdy w pierwszych dniach maja r. z. gabinet ten przedstawiał się parlamentowi francuskiemu, rozwijając w obu jego Izbach swój program, mało kto spodziewał się, że potrafi utrzymać się u steru dłużej niż parę tygodni, nikt, nawet najżarliwsi zwolennicy gabinetu nie przypuszczali, że będzie się cieszył tak długim, jak na stosunki francuskie, życiem. A jednak przeżył już rok. Złoty wprawdzie twierdzą, że gdyby nie car i prychylnie usposobienie decydujących kół politycznych dla dzisiejszych kierowników Francji, że gdyby nie wizyta carska w Paryżu, nie entuzjazm, który wizyta ta wywołała, i

gdyby nie zamieszki na Wschodzie, czyniące zmianę gabinetu a zwłaszcza zmianę ministra spraw zagranicznych w chwili obecnej, rzecz niepożądana i szkodliwa. — gabinet Méline'a dawno już byłby przeszedł do historii; w każdym jednak razie przyznać trzeba, iż gabinet ten swoją polityką ostrożną i umiarkowaną, złagodził znacznie dawne niebezpieczeństwa przewrotu we Francji a wpłynął uspokajająco na umysły i stosunki. Główną też jego zaletą jest to, iż odbija korzystnie od swego poprzednika, od socjalistyczno-radykalnego gabinetu Bourgeois, — a główną jego dźwignią i siłą to znowu, że większość francuskiej Izby obawia się, w razie upadku Méline'a, powrotu innego wydania gabinetu Bourgeois. Jedyną też a przynajmniej główną pochwala, jaką się dzisiaj spotyka w poważnej prasie francuskiej o gabinetie Méline'a, jest: Bogu dzięki, że przynajmniej nie wyrządził szkody! Mówi to zaś już wiele o gabiniecie, który nastąpił po rządzie p. Bourgeois, pamiętając z tego, że starał się przysporzyć republikańskiej Francji jak najwięcej szkody, torując drogę rewolucji lub wprost ją przygotowując, że usiłował zarazem wywołać na wszelki sposób zatarg między władzami konstytucyjnymi, między prezydentem, senatem i Izłą posłów.

Nie ma jednak nadziei, ażeby gabinetowi Méline'a powiodło się utrzymać u steru tak długo, iż przypadłaby mu rola przeprowadzenia wyborów do nowego parlamentu, mających się odbyć z końcem tego roku lub z początkiem przyszłego. Dla tego też umiarkowane koła francuskie zawczasu gotują się do walki wyborczej a w ostatnich dniach utworzył się nawet umiarkowany republikański komitet akcyjny, który w manifestie ogłoszonym w dniu 1 b. m. zapowiada, że za główny cel swój uważa energiczną propagandę przeciw naukom socjalistycznym i kolektywistycznym, sprzeciwiającym się zasadom osobistej wolności, własności prywatnej i wolności pracy, które Francji pozostały po wielkiej rewolucji. W tym duchu też zamierza

komitet działać przy przyszłych wyborach, stając zarazem zupełnie na stanowisku konserwatywnych zasad znanego republikańskiego senatora z departamentu Loary, p. Waldeck-Rousseau, którego jedna z mów dołożona jest nawet do manifestu. Na czele komitetu, złożonego głównie z przemysłowców, kupców i inteligencji, stoi jeden z wielkich przemysłowców francuskich, Besançon, znany ze swej humanitarnej działalności, — duszą jednak całej akcji jest wspomniany Waldeck-Rousseau, najpoważniejszy kontrkandydat p. Faure'a na stanowisko prezydenta na ostatnim kongresie, którego też umiarkowane koła francuskie uważają za męża przyszłości.

Poważna prasa francuska wita nową organizację polityczną nader przychylnie, — niektóre dzienniki uważają powstanie komitetu wprost za obudzenie się umiarkowanych szeregów ogółu francuskiego z politycznej apatii, za oznakę, iż we francuskim społeczeństwie podnosi reakcja przeciw tendencyjom socjalistycznym, zagrażającym poważnie dzisiejszym stosunkom w Rzeczypospolitej.

Rada Państwa.

Mowa J. E. Pana Ministra wyznań i oświaty br. Gautscha,

wyłoszona w Izbie poselskiej w dyskusji nad wnioskiem Niemców czeskich o szkole czeskiej w Duchowie (Dux).

Wysoko Izbo!

Wniosek niniejszy jest ilustracją do historii szkół mniejszości narodowych w Czechach wogóle; stanowi on dowód, jakie koleje szkoły te przechodzą, i jest może przestrogą wskazówką, jak pożądana dla uporzędowania administracji szkolnej byłoby okolicznością, gdyby reprezentantom obu narodowości w Czechach powiodło się na koniec

stworzyć dobrą ustawę o szkołach dla mniejszości narodowych w gminach dwujęzycznych. (*Brawo, brawo!* z ław czeskich). Mówię to jedynie w interesie młodzieży szkolnej, którego strzedz należy przede wszystkim do Ministerstwa oświaty.

Przedstawię wys. Izbie pokrótce historię szkoły mniejszości czeskiej w Dux wedle aktów. Zanim jednak do tego przystąpię, odpowiem na kilka uwag pos. Pferscheho. Powiedział, że zarządzenie starosty w sprawie stosownego pomieszczenia tej szkoły wypłynęło z oczywistego zamiaru Ministerstwa oświaty, żeby ograniczyć samorząd gminy w sprawach szkolnych. Ministerstwu zamiar taki jest zupełnie obcy; ale mogą być wypadki, że Rząd musiałby wkroczyć, a to w interesie młodzieży szkolnej i porządku stanu rzeczy, mianowicie zawsze, gdyby ci, którzy powinni spełnić pewien obowiązek, odmawiają spełnienia swego obowiązku. (*Brawo!* z ław czeskich). Ale muszę też z góry zastrzedz się przeciw temu, że nie wiedząc jeszcze, jak wypadnie orzeczenie wyższych instancji, już w dyskusji nad zarządzeniem pierwszej instancji wypowiada się twierdzenia, które są pozbawione wszelkiej podstawy. I tak pan poseł wyraźnie powiedział, że domyśla się, iż pan Namiestnik w Pradze wpłynął na starostę w Dux w sprawie tego specjalnego zarządzenia. Twierdząc to powinien był pan poseł przytoczyć na dowód jakieś fakty (*brawo!* z ław czeskich); nie wypada przecież wypowiadać domysłów przeciw naczelnikowi rządu krajowego, domysłów o których powiedzieć muszę, że są najzupełniej pozbawione podstawy. Nie uchodzi też mówić, że w tym razie trudno spodziewać się bezstronnego traktowania sprawy ze strony władz politycznych; po pierwsze bowiem władze polityczne o sprawie tej wcale nie orzekają, lecz tylko szkolne; po drugie przyszłe orzeczenie krajowej Rady szkolnej w tej sprawie tak samo panu posłowi nie może być znane, jak mnie.

A teraz historia tej szkoły. Na założenie czeskiej szkoły ludowej w Dux zgo-

15)

JAN ŁADA.

GWIAZDKA W BAEDCKERZE.

ZE WSPOMNIENIA SZWAJCARYI.

VIII.

(Ciąg dalszy).

Zdarza się jednak niekiedy inaczej. Takiego Włocha, zgietego zawsze jak scyzoryk, z uśmiechem nie schodzącym z ust, z nogami, zapiętymi bez szelestu i karkiem z gutaperki, kto obrazi, ale naprawdę, albo przypuści, nie sie nie szkodzi. Wówczas on nie porunuje, nie krzyczy, nie skacze do oczu. Usta mu się tylko zaciskają, tak, że ich nie znać, twarz błędnie, oczy zdają się jakby zapadały gdzieś głęb i jakby z jakiegoś oteblani czarnej płomyk wydobywał się w górę, niedobry, a ostry, jak sztylet. Złe być wtedy w pobliżu, gorzej, jak się ma ostrze takiego wzroku zwrócone przeciw sobie. Lepiej mieć przed sobą czterech angielskich bokserów, albo całą kupę niemieckich burschów, mających kolejno próbować na skórze przeciwnika swoich tępych rapierów, niż takiego jednego małego i czarnego jegomościa ze sztyltem w oczach i drutem w zanadrzu.

Sir Gianantonio Catinelli nie powiedział żadnej impertynencji właścicielowi *Post*, choć z nim rozmawiał od kwadransu; nie podniósł nawet głosu. Mówił zwolna, sycząc trochę — oczy trzymał spuszczone ku ziemi. Ale kiedy ocy czasem na jedną chwilę podniósł, wtedy był poprostu straszny. Wiły mu się w oczach

tych skorpiony i węże, czyhające, zdaje się, na to, aby rzucić się na swoją ofiarę i śmierć jej zadać.

Za to pan Sebastyan czerwony był, potem obłany, trzęsący się od złości. Talerzami rzucał, szczerzył nogami miażdżył, kławy najdosadniejsze dobierał, pieniał się. Wszystko, co miał przeciw Włochowi na wątrobie, ciskał mu teraz na głowę, beładnie, urywkami, niezrozumiale. Więc osiedlenie w Brig, i rywalizację, i intrygi, niezapominając o najczarniejszej z Baedckerem, i skupowanie gruntów od biedaków (choć Bogiem a prawdą Catinelli szedł w tem tylko jego własnym torem) i sprawę ciotki Purgi — czego tam nie było! Gianantonio słuchał uważnie i spokojnie, choć z twarzą białą jak płótno i z kurczowo zacisniętymi pięściami. Od czasu do czasu odcinał się jednym lekkim słowem — ale ono ciele tak, jak jego wzrok.

W ten sposób cisnął już Stuerlemu parę zarzutów i parę groźb, które stwierdzał, że go trafiają głęboko. Więc zapowiedział, że mu przeszkodzi zostać burmistrzem, co było od wielu lat tajemnym marzeniem pana Sebastjana, i dał mu do zrozumienia, że znalazł środki podkopania jego kredytu od Lucerny do Werony. Że zaś Gianantonio nie groził na wiatr nigdy, wiedział dobrze, że groźba jego bez wrażenia nie przejdzie. Teraz jednak przygotowywał przeciwnikowi cios w samo serce.

Przez chwilę pozwolił w milczeniu fali inwektyw i złorzeczeń toczyć się sobie po nad głową. Owszem uśmiechał się, jak smakosz gotujący się na spożycie delikatnego kasku. Wreszcie usta otworzył i głowę podniósłszy ogarnął nieprzyjaciela tryumfującym, nieprzejednanym spojrzeniem.

— Panu Sebastyanowi Stuerli słusznie przystoi obсыпать mnie obelgami, rzekł; skoro godna jego córka z rozkazu przeznaczonego ojca zapewne romansuje z moim synem, schadzki z nim miewa, uwodzi go i tak mu

głupia jego głowę zawraca, że chłopak mnie, ojca, dla niej i dla pana zdradza.

Stuerlemu oczy na wierzch głowy wylazły z oburzenia i gniewu. Zachłysnął się, zająknął, zabelkotał niewyraźnie, nim zdobył się na odpowiedź.

— Co, jak? — zawołał. Fałsz, kalumnia! Dowody!

Wówczas powoli, spokojnie, z pauzami, podkreślającymi efekta opowiadania, z szyderczymi błyskami w oczach, signor Catinelli zaczął opowiadać całą historię zdrady swego syna i intrygi ciotki Purgi i Gretli.

Znał ją niestety dokładnie, choć dla gorszego przysięgnięcia przeciwnika, opowiadał po swojemu, przesadzając, naciągając, koloryzując wedle potrzeby. Wczoraj jeszcze było to wszystko dla niego tajemnicą zupełną, ale ten dyabeł włoski, jak go nazywała ciotka Purga, miał dziwny dar orientowania się i kombinowania i raz wpadłszy na trop, wyśledził wszystko.

Że Sebastjana Stuerli w tej chwili nie zabiła apopleksja, to dowodzi, że mimo burakowej twarzy, wolego karku i trzech podbródków, można nie być do niej usposobionym wcale. I istotnie oberżysta z *Post* nie domyślał się niczego, nawet intrygi ciotki Purgi i Pierluigiego z turystami zrobioną była po za jego plecami. Domyślał się tylko, że mu szwagierka sprowadziła gości nie tyle przez życzliwość dla niego, co z chęci spłatania przykrego figla Włochowi. Tem wściekły gniew go ogarnął, gdy zobaczył, że i jego wyprowadzono w pole. Zapomniał o koryściach, jakie z tego mogły wyniknąć dla niego i jego oberży, zapomniał o szkodzie i złości Catinello: jedno mu tylko stało w oczach, działając nań jak czerwona chusta na rozjuszonego byka: żona i córka i ta przeklęta wiedźma Purga oszukały go, wyprowadziły w pole i wbrew zakazowi próbowały nawiązać zerwane projekta z Pierluigim.

— Gdzie ona, ta dyabelska córka? — wrzasnął, rzucając się do kuchni.

Ale ciotka Purga przy pierwszych słowach Włocha uznała za właściwe usunąć się z pola dyskusji, przewidując nie bez słuszności, że może ona stać się łatwo polem bitwy i zwłaszcza dla niej miejscem pobicia. Przed odejściem jednak miała przytomność szepnąć siostrze przestraszonej słówko rady:

— Skoro już tak daleko zaszło, nie ma co cofać się i tchórzć. Gorzej już wściekać się twój stary nie będzie niż teraz, więc mu odrazu wszystko szczerze powiedz.

I pani Rieka zebrała się na odwagę.

— Siostry mojej już nie ma tu — rzekła spokojnie rozsądzałem mężowi; — ale co ona robiła, to robiła w porozumieniu ze mną. Miałam nasze dobro na celu, a nadewszystko dobro dziecka. Nie tylko zaś ono twojem jest: jest i mojem — mam więc i ja słówko do powiedzenia, kiedy chodzi o szczęście jego całego życia.

Niktby zahukanej i przestraszonej pani Rieki nie poznał w tej chwili: Nie tylko wypowiadała śmiało i głośno swoje zdanie, ale nawet wypowiadała je nader wysokim i donośnym choć piskliwym dyszantem.

Pan Sebastyan tak zdumiał się tym buntem pokornej dotąd towarzyski życia, że w pierwszej chwili złość jego ustąpiła zdumieniu.

— Niechże mnie zaraz trafi jeśli rozumiem, kreuzhimmel-donnerweter.... — zaczął, ale nie skończył tego długiego wyrazu, w którym mieścił zazwyczaj wszystkie nieprzyjemności, mające jego lub innych trafić, bo mu przerwał mr. Neaghton.

(Ciąg dalszy nastąpi).

dziła się krajowa Rada szkolna dnia 11 marca r. 1884, a więc przed 13 laty. (*Stuchajcie, stuchajcie! z ław czeskich*). Przeciw założeniu tej szkoły dla mniejszości narodowej wniosły rekurs Rada miejska i miejscowa Rada szkolna, który Ministerstwo odrzuciło dnia 7 maja r. 1884. Przeciw temu orzeczeniu Ministerstwa wniesiono zażalenie do trybunału administracyjnego, który również odrzucił je dnia 19 grudnia 1884 r. Otworzono tedy tę szkołę jako czteroklasową na początku roku szkolnego 1885/86, a reskryptem krajowej Rady szkolnej z dnia 2 grudnia r. 1886 zorganizowano ją ostatecznie jako pięcioklasową szkołę ludową. Przeciw temu także wniesiono rekurs, który odrzucono dnia 27 lutego r. 1886. Wówczas liczba dzieci wynosiła 332. (*Stuchajcie! z ław czeskich*). Dziś szkoła ta składa się z pięciu klas początkowych i z dwu klas równorzędnych z dwiema z tamtych, a liczba dzieci wynosi 719. (*Stuchajcie, stuchajcie! z ław czeskich*). W skutek takiego przyrostu dzieci, pomieszczenie szkoły okazało się bezwzględnie niedostateczne. W jesieni roku 1895 stwierdzono, że izby mają złe światło, są zatęchłe i ogromnie przepełnione; i tak w niepodzielonej pierwszej klasie jest 152 dzieci; w izbie, w której wedle ustawy jest miejsce tylko na 45 dzieci, tak, że trzeba było zaprowadzić naukę półdzienną. W ogóle stan rzeczy w tej szkole urąga wszelkim wymaganiom ludzkim i sanitarnym. (*Stuchajcie, stuchajcie! z ław czeskich*). Tak n. p. na pierwszym piętrze, gdzie jest 483 dzieci, jest jeden tylko wychodek.

Powiatowa rada szkolna w Dux dnia 16 września roku 1896 nakazała zarządzić tym brakom, zagrażając, że inaczej zarządzi się im na koszt gminy. (*Wrzawa na lewicy*). Rekurs gminy odrzuciła krajowa Rada szkolna dnia 10 października r. 1896, a Ministerstwo zatwierdziło to orzeczenie dnia 29 grudnia r. 1896. Doręczając gminie tę decyzję Ministerstwa, powiatowa rada szkolna wydała jej polecenie, aby w tygodniu przedstawiła swoje propozycje co do zaradzenia brakom. Przeciwno temu gmina znowu wniosła rekurs (*wesołość*), który w ostatniej instancji znowu Ministerstwo odrzuciło dnia 25 lutego roku 1897. Przy tej sposobności krajowa Rada szkolna doniosła Ministerstwu, że ponieważ gmina w owym tygodniu nie zarządziła niczego, polecono powiatowej radzie szkolnej postarać się o naprawę na koszt i ryzyko gminy. Polecenie to wyszło dnia 13 lutego z nadmienieniem, aby je wykonano natychmiast; spełniając je, zawarł starosta dnia 14 lutego prowizoryczny kontrakt co do zakupu domu, o którym mówi wniosek Pferscheho, a dnia 15 obejrzał go wspólnie z krajowym inspektorem szkolnym, z powiatowym inspektorem szkolnym, z lekarzem powiatowym i z technikiem rządowym, którzy uznali dom za stosowny. Dnia 16 lutego zawarto kontrakt ostatecznie, a w tym kontrakcie protokółarnym oznaczono 44.000 zł. jako cenę kupna (nie 45.000 złr.). Sam Dux nie znając, wedle aktów stwierdzam, że nie było można znaleźć innego domu, któryby nie wymagał przebudowania, ani też tańszego, bo niemieccy właściciele domów w Dux podobno odmówili sprzedaży domu na ten cel. (*Głosy z lewicy: I mieli słusność!*)

A teraz wypada mi pomówić o pyta-

niu: czy na podstawie ustaw obowiązujących przewodniczący powiatowej rady szkolnej, otrzymbawszy owo polecenie od krajowej Rady szkolnej, miał prawo postąpić sobie w tej sprawie samodzielnie, czy nie? Na to odpowiada § 32 ustawy o nadzorze szkolnym dla Czech: „W wypadkach nagłych przewodniczący może co do tych także spraw, które mają być traktowane kolegią, poczynić zarządzenia bezpośrednie, powinien atoli na najbliższym posiedzeniu powiatowej rady szkolnej postarać się o jej aprobatę”. W myśl tego paragrafu przewodniczący powiatowej rady szkolnej sądził, że ma prawo do zawarcia owego kontraktu, starał się też o aprobatę rady. Ta jednak odmówiła aprobaty; poczem przewodniczący zastanowił tę uchwałę odmowną, a teraz należeć będzie do krajowej Rady szkolnej w Pradze orzec, czy to zastoso-

wanie uchwały podtrzymać, czy nie. Orzeczenie to jeszcze nie zapadło i zapasę jeszcze nie mogło; potrzeba wprzód wyjaśnić niektóre punkty, n. p. czy cena domu jest rzeczywiście zbyt wysoka. Nie wątpię, że orzeczenie krajowej Rady szkolnej wrychle zapadnie, a mianowicie z uwzględnieniem dwu punktów: żeby uniknąć ile możności szkody dla gminy szkolnej, żeby atoli dać szkole czeskiej nakonieć już stosowne pomieszczenie. (*Brawo brawo z ław czeskich*). Jak to orzeczenie wypadnie, nie wiem; ale rzecz jasna, że i przeciw temu orzeczeniu krajowej Rady szkolnej stoi jeszcze otworem droga rekursu do Ministerstwa. Wysoka Izba pojmie, że obecnie powstrzymać się muszę od wydania sądu o tej sprawie.

Tak więc mają się rzeczy, a wys. Izba

po tem ściśle wedle aktów danem objaśnieniu

może mi przyznać, że jest to rzeczywiście ilustracja

do historii szkół mniejszości narodowych w Czechach.

Ministerstwo nie czyni w takich sprawach różnicy między jedną a drugą narodowością; dowodzi tego statystyka szkół takich. Dla tego odpiaram uwagi pos. Pferscheho, z których można by domyślać się stronności Ministerstwa. Że postępowanie władz szkolnych w sprawach szkół mniejszości narodowych w Czechach jest w ogólności prawidłowe, dowodzą tego orzeczenia trybunału administracyjnego, które w 20 sprawach wypadły na rzecz władz szkolnych, a tylko w jednej przeciw nim. Nie godzi się przeto przy tej sposobności czynić władzom szkolnym zarzuty. Powtarzam: władze szkolne, może jeszcze w dwu instancjach, rozpatrzą zarządzenie pierwszych instancji, a gdyby wys. Izba zapytała mnie, co sądzę o nagłości sprawy, nie mógłbym odpowiedzieć inaczej, jak tylko tak: pilno było utworzyć w Dux szkołę dla mniejszości czeskiej, nagle rzecz jest dać tej szkole lepsze pomieszczenie. (*Huczne brawa i oklaski*).

Sprawy parlamentarne.

Na wtorkowym posiedzeniu Izby posłów imieniem katolickiej partii ludowej dr. Ebenhoch i towarzysze — przedłożyli, jak wiadomo — wniosek, domagający się częściowej zmiany ustawy z dnia 14 maja 1869 roku, określającej zasady nauki w szkole ludowej.

W myśl wniosku tego, zmienione paragrafy tej ustawy, brzmieć mają jak następuje:

§ 1. Zadaniem szkoły ludowej jest wychować dzieci moralnie według nauk ich religii, rozwinąć ich siły duchowe, udzielić im wiedzy teoretycznej i praktycznej, potrzebnej do dalszego życia i wykształcenia, oraz stworzyć podstawę do wychowania pożytecznych członków społeczeństwa ludzkiego.

§ 2. Każda szkoła ludowa, której koszt założenia lub utrzymania pokrywa całkowicie lub częściowo państwo, kraj lub gmina, jest zakładem publicznym i jako taki, jest dostępną dla wszystkich dzieci, podlegających przymusowi szkolnemu. W inny sposób założone i utrzymywane szkoły ludowe, są zakładami prywatnymi. Między - wyznaniowe stosunki szkół ludowych uregułuje ustawodawstwo krajowe.

§ 3. Przedmiotami nauki w szkole ludowej są: religia, czytanie i pisanie, język wykładowy, rachunki w połączeniu z zasadami geometrii, najważniejsze i dla ucznia najpotrzebniejsze wiadomości z historii naturalnej, geografia i historia, ze szczególnem uwzględnieniem kraju ojczystego i jego konstytucji, rysunki, śpiew i gimnastyka dla chłopców obowiązująca, dla dziewcząt nadobowiązkowa. Zakres, w którym przedmioty te mają być udzielane, oznacza Rada szkolna krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§ 4. Plany nauk dla szkół ludowych, oraz wszystko, co należy do wewnętrznego ich ustroju, ustanawia minister oświaty, po zasięgnięciu zdania krajowych władz szkolnych, a za zgodą Wydziałów krajowych.

§ 5. O naukę religii starają się i nad nią nadzór wykonują odnośne władze kościelne (przełożeni izraelskich gmin wyznaniowych). Liczbę godzin, która ma być poświęconą nauce religii, najmniej dwie godziny tygodniowo, ustanawia krajowa Rada szkolna w porozumieniu z Wydziałem krajowym, oraz gdzie tego wymagają ustawy krajowe, także w porozumieniu z odpowiednią władzą kościelną (przełożeniem izraelskiej gminy wyznaniowej).

§ 8. O używaniu podręczników i książek do czytania rozstrzyga P. Minister oświaty po zasięgnięciu zdania krajowej władzy szkolnej w porozumieniu z Wydziałem krajowym, a tam, gdzie wymagają tego ustawy krajowe, także z władzą kościelną (przełożeniem izraelskiej gminy wyznaniowej). Wyboru z pomiędzy książek i podręczników, uznanych jako dopuszczalne, dokonuje krajowa Rada szkolna w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§ 21. Obowiązek uczęszczania do szkoły rozpoczyna się z ukończonym szóstym rokiem życia i trwać winien, przy nauce codziennej, najmniej lat sześć; dalsze uregulowanie trwania i rodzaju obowiązku szkolnego należy do ustawodawstwa krajowego.

§ 35. Ciało nauczycielskie seminaryum nauczycielskiego składa się z dyrektora, który kieruje zarazem szkołą ćwiczeń, z dwóch do czterech nauczycieli głównych, z katechety, oraz z potrzebnej liczby nauczycieli pomocniczych; mianuje ich Minister wyznań i oświaty, na podstawie ternu, ułożonego przez krajową władzę szkolną w porozumieniu z Wydziałem krajowym. Nauczycieli religii mianuje najwyższa władza kościelna, w któ-

rej okręgu znajduje się zakład. Nauczyciele szkoły ćwiczeń są obowiązani pełnić obowiązki nauczycieli pomocniczych przy kształceniu kandydatów stanu nauczycielskiego.

Ustawa rozpoczyna obowiązywać z początkiem najbliższego roku szkolnego po dniu jej ogłoszenia.

Pod względem formalnym zażądali wnioskodawcy, ażeby wniosek przekazany został komisji szkolnej, złożonej z 36 członków, a wybranej przez całą Izbę.

Koło polskie odbyło we środę wieczór krótkie posiedzenie, na którym uchwalono jednogłośnie głosować przeciw wnioskowi nagłemu o postawienie PP. Ministrów w stan oskarżenia. Następnie uchwalono Koło wysłać dwóch delegatów do „Freie agrarische Vereinigung“, mianowicie Czecha i Wielowiejskiego. Dep. Czarkowskiemu i Potockowskiemu pozwolono wnieść wniosek o wsparcie dla porzeczów w Nowym Targu.

Wskutek skarg grup mniejszości na nieodpowiedni rozdział mandatów do komisji, zgodzili się przewodniczący klubów większości na podwyższenie liczby członków niektórych komisji. Pomnożone mandaty, o ile one przypadają na Koło polskie, rozdzieliło Koło w sposób następujący: Do komisji budżetowej wybrani Czech i Lewicki, do komisji legitymacyjnej Dulemba i Piniński, do komisji nietykalności poselskiej Giżowski.

Izba panów odbędzie posiedzenie jutro w sobotę. Na porządku dziennym: 1) Konwencya z Włochami w sprawie wzajemnego popierania ubogich chorych; 2) wybory.

Komisya ekonomiczna obradowała wczoraj nad traktatem handlowym z Bułgarią w obecności P. Ministra handlu br. Głanza. Naprzód wybrano przez aklamacyę dep. Schwelga referentem. Następnie rozpoczęto dyskusję, w której brał udział P. Minister handlu. Na wczorajszym posiedzeniu traktat przyjęto.

Wojna grecko-turecka.

Z placu boju.

Najnowsze doniesienia z teatru wojny zadają kłam wczorajszemu depeszm z Aten o zwycięstwie wojsk greckich pod dowództwem następcy tronu ks. Konstantego. Dzisiejsze telegramy z Konstantynopola i Aten nie pozwalają prawie powątpiewać, że Turcy byli stroną zwycięską, a Grecy widzieli się zmuszeni do opuszczenia Pharsalos i cofnięcia się po za linię Domokos — a to jak tłumaczy depesza ateńska, z obawy przed okoleniem obu skrzydeł armii tureckiej. Zestawiamy tutaj nadesłane w ciągu nocy depesze:

Wiedeń. Depesze z Aten z dnia 6 b. m. donoszące o zwycięstwach Greków okazywały się nieprawdziwymi, gdyż telegramy, które nadesłano właśnie z Konstantynopola i Aten zgodnie stwierdzają, że Turcy zajęli Pharsalos. Grecy pobici na całej linii cofnęli się ku Domokos.

A t e n y. Greckie wojska opuściły Pharsalos. Telegraficzne połączenie przerwane. Brygada Smoleńskiego cofa się w kierunku Volo, gdzie schroni się pod opiekę stojącej

HISTORIA SABINY.

(Z francuskiego).

I.

(Ciąg dalszy).

Mama, wiedząc, że jestem zadowolona z odwiedzin Edyty, bawiła się bez skrępowania, a o godzinie dziesiątej moja sestra, Prudence, przyjeżdżała po mnie. Przerzywała nam zwykle, całkiem niefortunnie, nasze rozmowy prowadzone półgłosem przy lampie, przy której siedziałyśmy niby zajęte robotą, podczas gdy pani d'Auville, rzeczywicie trochę głucha, jeśli nie ślepa, zasypiała w swoim fotelu z gazetą w ręku, pozostawiając nam zupełną swobodę.

Zapewne ta swoboda niepokoiła moją matkę od owej podstępnej insynuacji pani de Rignac, do której zdawało się zrazu, że żadnej nie przywiązywała wagi. Pewnego dnia, ni z tego, ni z owego, zapytała mnie nagle:

— Jaką przyjemność możesz znajdować u Edyty? O czym rozmawiacie z sobą?

Pytanie nie znalazło mnie nieprzygotowaną, wiedziałam dobrze, co mam mówić.

— Ależ o wszystkim! — odrzekłam, udając zadziwienie. — Wczoraj naprzykład, chodziliśmy na wystawę akwarel, a potem dysputowaliśmy nad tem, co której się lepiej podobało; prawie biłyśmy się o Besnarda, którego ona zupełnie nie rozumie. Edyta

jest uosobieniem rozsądku; sądzę nawet, że bywa czasami nadto nieśmiała. Tak samo co do Wagnera. Och! żałuję mamie, że nam przedmiot do rozmowy nie braknie! Gdyby tylko mówić o książkach....

— Cóż ona czyta w tej chwili? — zapytała moja biedna mama, ciągle niespokojna.

— Odezytuje Walter-Scotta i co do tego przedmiotu jesteśmy w zupełnej zgodzie. Ci, którzy nie znają, tylko tłumaczenia Defamontre'a nie mogą mieć pojęcia o arcydziele, jakim jest „The Heart of Mid-Lothian”.

Mama westchnęła z ulgą. A więc Edyta, nie dość, że pociąga mnie do muzyki, pociąga także do angielskiego. Czas, który spędzamy razem, zamiast być straconym, korzystnym był dla mnie.

— Doprawdy — rzekła jeszcze tonem pytającym i nieco nieufnym — doprawdy, że ta młoda kobieta posiada wiele wartości.

— To anioł! — zawołałam.

I byłam szczerą. Zwierzenia jej nawet, długie zwierzenia, o których nie śniło mi się mówić mamie, bo możeby uznała słusność uwag pani de Rignac, podnosiły ją jeszcze bardziej w mojej opinii. Jakaż powieść, podana, a nawet zalecana młodej panie, zawierać mogła opis piękniejszych charakterów, scen bardziej wzruszających, uczuć bezinteresowniejszych — od tej opowieści, w której figurowała ona i bohater nieobeony, piękny, szlachetny i rycerski Rogier?

Edyta wyznała mi tylko imię jego, a po wielkich prośbach z mojej strony opisała mi, jak wygląda. Był słuszny, blondyn; to mi się trochę niepodobało, bo będąc blondynką, wolałam brunetów; ale było całkiem naturalnie, że czarnowłosa Edyta inaczej my-

ślała. Pytam się siebie dziś jeszcze, jak przyszło do tego, że mi otworzyła swoje serce? Zapewne dla tej przyczyny, że uczucia w sercu jej wezbrały i pragnęła wynurzyć się.

Zastałam ją pewnego razu w jednej z takich chwil życia, w której pragnęłoby się kamieniom przydrożnym, w braku innego powiernika, wolać wielkim głosem: „Jakże jestem szczęśliwa!”... Chciałam się dowiedzieć tajemniczej przyczyny tego szczęścia; oryginalne pytanie wybiegło mi na usta:

— Pan Tracy nie żyje?

— Nie! odrzekła, ale co mnie to obchodzi. Jest on dla mnie tak jak gdyby nigdy nie istniał.

Wtedy zaczęła mi mówić z większymi niż dotychczas szczegółami o tem smutnem małżeństwie i o wstrętach swoich, jakie przeszła, o tym gieldowicz bez najmniejszych skrępowań, który zaniedbywał ją dla spekulacji na giełdzie, na której pozostawił po swoim zniknięciu najpłakaniejsze wspomnienia. (Wiedziłam już o tem od inego szwagra, który także uczęszczał na giełdę, ale w inny sposób). Edyta nie miała nawet tej pociechy, aby go móżdż szanować, tego męża za starego dla niej, którego jej narzuceno.

— Biedna, biedna Edyto! Ale jaki masz sposób, aby być szczęśliwą, wobec takich wspomnień?

— Bo też jestem tak serdecznie kochaną!...

Och! kochaną z daleka!... Wymagała od niego, żeby czekał, nie widując się z nią, chwili, w której będzie mogła należeć do niego. Był zagranicą, w Ameryce, ale pisywał do niej i owe listy wystarczały do jej szczęścia. Pokazała mi ich dwa czy trzy, dawnych już. Rogier nie był wtedy w Ameryce, mieszkał

w Paryżu i widywał ją czasami. To było zle....

— Dlaczego? zapytałam.

— Ależ, dopóki nie będę wolną....

— To prawda, nie jesteś tak wolną, żeby móżdż wyjść powtórnie zamaż.... Ale czekaj! niebo nadto sprawiedliwe, aby ciebie miało skazać na całe życie samotności i opuszczenia. Liczmy na Opatrzność. Zrzuńnij się na świecę do kościoła, aby cię tylko Bóg uwolnił.

— Szalona jesteś! Nie powinno się prosić Boga o śmierć człowieka!

— Niechaj tak będzie! W każdym razie mogę się modlić o przywrócenie prawa rozumu, chociaż ksiądz Pomponet utrzymuje, że to grzech.

Ona się broniła:

— Nie, nie! nie pochlebiaj mi! nie jestem bez winy, byłam dość nieostrożną, lekomyślną....

— Kochając z całego serca? Ależ nikt od nas nie wymaga niepodobieństwa! jakże można rozkazywać własnym uczuciom? Wystarczy, aby nasze czyny były takie jakimi być powinny. Szczytem poświęcenia z twojej strony było już to, żeś go oddaliła. Ja sama niewiem, czy na twoim miejscu... Gdzie on jest, chce napisać do niego, żeby wracał!...

— Szalona! szalona! powtarzała całując mnie. Nie wiem na co ja ci to wszystko kładę w głowę, czegoś nie powinna wiedzieć... Twoja matka by mnie wylała, gdyby wiedziała....

— Biedna mama!

Zasłaniała się serdecznie, przypominając sobie przestrogi pani de Rignac.

(Ciąg dalszy nastąpi).

tam greckiej floty, lub też cofnie się ku Halmyros, gdzie złączyłaby się z główną armią. Następca tronu ze swoją armią cofa się w porządku ku Domokos, gdzie oczekiwać będzie ataku Turków.

Larissa. Dnia 6 b. m. rano wyruszyli Turcy na Pharsalos i w sile 30.000 ludzi zeszli z wierzyn Teke. Artyleria turecka wyrządziła wielkie szkody w armii greckiej. Grecy już pierwszej odesłali swą amunicję do Domokos i cofnęli się do tej miejscowości, którą, jakoteż okoliczne wzgórza obsadzili.

Turcy spalili Tatari, a w Deiskoli zamordowali jednego popa i całą jego rodzinę wycięli.

Wojska tureckie zajęły Pharsalos.

Konstantynopol. Wojska tureckie zajęły pierwszą linię bojową pod Velesino.

Korespondent *Neue fr. Presse* miał dłuższą rozmowę z Grumbkowem baską, który tymi dniami wrócił z pola walki do Konstantynopola. Grumbkow był niemiecki wyższy oficer, w armii tureckiej piastuje godność inspektora artylerii. Ciekawe było jego opowiadanie o zajęciu Larissy. Kiedy się Turcy zbliżali do miasta, powitało ich salwą ognia karabinowego 400 więźniów, których Grecy wypuścili z kaźni. Odpowiedziano na to kilkunastu granatami.

W mieście panowała powszechna panika. W zamku następcy tronu widać było ślady pośpiesznej ucieczki i gorączkowego nieładu. Na stole leżały porzucone listy, między innymi odpowiedź ministra wojny na skargi z powodu złej intendenty.

Grumbkow wielkie oddał pochwały greckim pułkom inżynierii. W Larissie znalazł na fortyfikacjach sześć dwunastocentymetrowych dział Krupa. Gdyby je obsługiwało 60 artylerzystów, zniszczyłyby armię turecką. O armii tureckiej wyrażał się Grumbkow z zachwytem.

Albańczycy są postrachem Greków. Gdzie ich biały foz się ukaże — ogarnia Greków popłoch. O oficerach i żołnierzach greckich wyrażał się Grumbkow z lekceważeniem.

Sprawa interwencji mocarstw.

Agencja *Havasa* donosi: Potwierdza się wiadomość, że przedstawiciele Rosji przedłożyli mocarstwom depeszę ministra hr. Murawiewa, w której on oświadcza, iż Rosya gotowa jest, gdyby tego zażądała Grecya, w porozumieniu z mocarstwami poczynić kroki, celem pośredniczenia między Grecją i Turcją. — Mocarstwa zgodziły się na to.

Z Londynu zaś donoszą, że inicjatywa do pośrednictwa wychodzi od królewskiej rodziny angielskiej, prowadzenie jednak potrzebnych rokowań ma być pozostawione Rosji.

Król Jerzy skłonny jest podobno do przyjęcia pośrednictwa, rząd jednak grecki opiera się temu i chce dalej prowadzić wojnę.

Wiadomości co do pośrednictwa potwierdzają także z kół rzymskich, przyczem depesza donosi, że mocarstwa porozumiewają się już z sobą co do terminu i warunków ewentualnej interwencji. Mocarstwa pragną układowo Grecji poddać się ich woli, choćby przez wzgląd na dynastję.

W berlińskich kółach politycznych sądzą, że przy akcji pośrednictwa między Grecją a Turcją wielką rolę odegra kwestya odszkodowania wojennego. Pojawia się nawet pogłoska, że Turcja zażąda, aby Grecya oddała swą flotę w zastaw jako rekompensatę wypłacenia odszkodowania wojennego.

Post wywodzi, że Grecya ma dziś przed sobą alternatywę: albo wyrzuci się Krety, lub utracić Tesalię. Co się tyczy stanowiska Turcji wobec kwestyi zawarcia pokoju, to dowiaduje się *Köln. Ztg.* z Konstantynopola, że sułtan gotów jest każdej chwili rozpocząć z Grecją rokowania, a pomimo iż państwo to prowadziło wojnę, niema obawy aby Porta postawiła zbyt twarde warunki. Pierwszym wszakże i nieodzownym warunkiem rozpoczęcia rokowań jest wycofanie wojsk greckich z Krety.

Z Warszawy.

(Gubernatorowie i niższe władze na prowincyi. — Nowy naczelnik kancelaryi generał-gubernatora. — Kandydaci na posadę prezesa komitetu Towarzystwa kredytowego ziemskiego. — Przeor OO. Paulinów u generał-gubernatora).

Podczas gdy w Warszawie dano wyraznie do zrozumienia urzędnikom wszystkich dykasterji, iż nadal stać powinni na gruncie ścisłego przestrzegania prawa, na prowincyi gubernia, powiat i gmina oczekują dopiero na reformę w tym samym duchu. Dotąd albowiem gubernatorowie prowadzili politykę na własną rękę. Dalecy od szerszych poglądów na interesy ogólnopństwowe, działali oni w tem przekonaniu, iż należy zakres władzy posuwać jak najdalej, a działalność społeczną ograniczać jak najbardziej. Dla nich panowa-

nie języka państwowego, kompetencya władzy urzędniczej, nie miały żadnych granic zasadniczych. Idea prawa i osoba jego wykonawcy zlewały się w ich umyśle w jedno. Prawem jest to, co władza miejscowa, co każdy pojedynczy urzędnik uznaje za pożyteczne, ze względu na okoliczności miejscowe.

Głównie wytykał swoje siły ku temu, aby zmusić ludność miejscową do towarzyskiego obcowania z urzędnikami Rosyanami. Zamknięto tedy dawne resursy i założono kluby, w których przeżyje z urzędu gubernator, a w komitecie mają większość Rosyanie. Do klubów tych ściągano nakazem urzędników Polaków wraz z rodzinami, ale ze tych już pozostało bardzo niewiele, więc sale klubów świeciły pustkami. Wtedy pozamykano lokale Towarzystw wioślarskich, jak n. p. w Płocku i innych stowarzyszeń, nie dawać pozwolenia na bale publiczne, aby zmusić Polaków do zbierania się w jednym miejscu rozrywki w klubie.

Wszelkie stowarzyszenia, nie tylko już towarzyskie, ale nawet czysto ekonomiczne napotykały zawsze na przeszkody ze strony władzy miejscowej. Gubernator płocki walczył wszelkimi siłami przeciwko urzędowaniu wystaw koni i przeciwko założeniu Towarzystwa wzajemnego kredytu. Z napisów na rogach ulic wyrugowano język polski, nawet karty, zawiadamiające o śmierci osób prywatnych, musiały być drukowane w dwóch językach.

W szeregu zmian, które w ostatnich czasach zaszły w wyższych urzędach, na szczególne zaznaczenie zasługuje nominacya dotychczasowego wicegubernatora warszawskiego p. Lwowa na naczelnika kancelaryi warszawskiego generał-gubernatora. P. Lwow podczas krótkiego pobytu w Warszawie zjednął sobie opinię wysoce wykształconego, a co ważniejsza, na wskroś uczciwego urzędnika. Zważywszy, że urząd naczelnika kancelaryi generał-gubernatora, należy do najbardziej wpływowych, w rękach bowiem jego spoczywa choć nie nominalnie, to jednak faktycznie cały prawie cywilny zarząd kraju.

Jako kandydatów na stanowisko prezesa komitetu Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, po zmarłym przed kilku dniami s. p. Arkadyusza Tołczanowie wymieniali w pierwszej linii dotychczasowego gubernatora kaliskiego Daragana oraz prezesa warszawskiego komitetu cenzorów Jankulię. Obok tych dwóch wymieniali jeszcze szeregi innych osobistości, pomiędzy niemi wszystkich prawie dzisiejszych gubernatorów w Królestwie Polskiem.

Generał-gubernator ks. Imeretynski przyjmował onegdaj O. Reymana, przeora OO. Paulinów na Jasnej Górze, który przybył złożyć podziękowanie za usunięcie wojska z zabudowań klasztornych.

Katastrofa w Paryżu.

Mnożą się szczegóły strasznej katastrofy wtorkowej a wraz z nimi coraz plastyczniej występuje okropna zaprawdę ta chwila.

Zwyczajem, bardzo już dawnym, urządzano w Paryżu „bazar“, t. j. jarmark na cele dobroczynne. Wielki taki „bazar“ doroczny urządziło Towarzystwo filantropijne tym razem po raz pierwszy na wolnej parceli przy ulicy Jean Goujon. Na prawo i lewo wznoszą się przy tej ulicy wielkie domy czynszowe, zamykające parcie swymi wysokimi murami ogniomymi, bez drzwi i okien. Tył parceli zajmują tylna ściana pałacu, z dwoma oknami zakratowanymi. Jedyną więc stroną wolną jest stumetrowy front od ulicy Jean Goujon. Na tym, tak odcięty kawałek gruntu, wzniesiono umyślnie w tym celu drewniany bazar z wielkich belek jodłowych. Od strony ulicy było tylko jedno wyjście, drugie prowadziło na mały dziedzińczyk, zewsząd zamknięty. Główną atrakcją bazaru, a główną częścią budynku była zrekonstruowana ulica „starego Paryża“. Na długości 80 metrów, oddalone od siebie o 6 tylko metrów, stały dwa fronty z desek i płótna, imitujące stare domy XVI wieku. Na dole tych domów urządzono 22 stylowych kramów, w których panie z najpierwszych rodzin sprzedawały towary. — I tak na lewo pod pierwszym namiotem stał stolik Tow. pomocy dla rannych a sprzedawała przy nim generałowa Fevrier, przy 3) Dom sierót przy ulicy Wiktora Hugo: pani Jacobs, przy 5 i 7) Tow. opieki nad robotnikami baronowa Ladoucette. 9) Tow. pielęgnowania chorych — przełożona siostra Ginoux, 11) Koło katolickich robotników — margrabina Saint Chamans, 13) Tow. opieki na nie-widomych — pani Mignotte, 17) Dom sierót: baronowa Saint Didier, 19) Szkoła ludowa katolicka: hr. Działynski, 21) Tow. dobroczynności: Clichy: margrabina le Gonestier — na prawo przy stoliku 2) Tow. dobroczynności St. Ambrożego: margrabina de l'Aigle, 4) Nowicjat dominikański: J. K. W. Księżna d'Alençon, 6) Tow. dobroczynności św. Klotyldy: pani Darlu, 8) Tow. opieki nad sierotami: pani Boisseaux, 10) Towarzystwo św. Rozalii: pani Moreau, 12) Tow. pracowni ślepych: br. Schickler, 14) Tow. pracy katolickiej: margrabina Costa de Beauregard, 16) Szpital św.

Michała: J. K. W. księżna Vendôme, 18) Szpital Nôtre Dame: margrabina Maison, 20 i 22) Towarzystwo filantropijne: hrabina Greffulhe. Był to drugi dzień bazaru: wtorek. O godzinie 2 popołudniu bazar otwarto; niezwykle licznie zgromadziło się tak wiele publiczności, że inicjatorowie i inicjatorki z radością powtarzali, iż spodziewali się na pewno miliona dochodu. Po godzinie 4 publiczność zaczęła się powoli oddalać, tak, że w chwili wybuchu pożaru znajdowało się w wąskiej uliczce do 2.000 osób.

Z powodów, które przedstawiły już wczorajsze depesze, powstał ogień przy aparacie kinematografu. Płomień w jednej chwili przeniósł się na stojący obok kram Księżnej d'Alençon, zajął w nim firankę i ogarnął prawie całą ścianę płócienną, pomalowaną olejno. — Z niesłychanym popłochem zaczęli się wszyscy cisnąć do jedynego wyjścia na ulicę; naturalnie już po kilku minutach przejście było zupełnie zatarasowane ciałami osób, które naciskane z tyłu, padały jedna na drugą. Wewnątrz budowli ogarniał tymczasem płomień wszystkie ściany rusztowania i towary, potem przeniósł się na tłum zbity koło wyjścia. Łatwo wyobrazić sobie co za sceny się tu działy.

Przedstawia to zresztą dobrze opowiadanie jednego z oficyalistów br. Alfonsa Rot-schilda, którego stajnie znajdowały się naprzeciw improvizowanego bazaru. „Okolo godziny pół do 5 — mówił on — zobaczyłem jakąś damę, podobno hrabinę Rochefort, która z okrzykiem „ogień!“ — bardzo błada, lecz zobaczyłem tylko trochę dymu, który wydobywał się ze środka dachu. Nagle usłyszałem głuchy gwar, potem okrzyki, a w chwilę potem cały bazar stanął w płomieniach jak pu-delko zapalek. W sekundę potem wypadł na ulicę tłum osób, głównie pań, wszystkie z popalonemi włosami i podartemi sukniemi. Ścisł panował tak wielki, że kilka dam zostało obalonych na ziemię i podeptanych.

Widziałem także, jak niektóre panie wpadały na ulicę, krzycząc przeraźliwie, z płonącymi sukniemi. Niektóre z nich rzucały się na bruk i tarzały się, chcąc ogarniające je płomienie ugasić. Jedna z dam spostrzegłszy, że nie ma przy niej jej dziecka, miała odwagę zwrócić się znowu w tłum i drapiąc i kłapiąc, utorowała sobie drogę do środka. Nie ulega wątpliwości, że zginęła na miejscu. Kiedy hala bazarowa już spłonęła, przystąpiliśmy z redaktorami położonym w pobliżu redakcyi *La Croix*, oraz z robotnikami i służbą stajenną barona Rot-schilda do ratowania zagrzebanych pod zgłiszczami. Policya pomagała nam przy tem; straż ogniowa później dopiero nadjechała. Znaleźliśmy jeszcze wiele osób żywych w płomieniach. Kłocę jodłowe i płótna, z których zbudowano „stary Paryż“, napuszczone były terem; ter rozgrzany zaczął spadać kropkami na tłumy; niektóre z osób były prawdziwie żywymi pochodniami smolnemi. Powiodło nam się uratować około 150 osób przez okna sąsiedniego pałacu. W pałacu tym mieszka nieobecny chwilowo w Paryżu sekretarz ambasady austriackiej, hrabia Berchtold.

Do tych, którzy uratowali się przez okna sąsiedniego pałacu, (w oknach tych wyłama-no kraty i wyciągnięto przez nie tych, którzy schronili się na mały dziedzińczyk) należała księżna d'Uzès. Generał Munier znowu, widząc, iż nie zdoła się wydostać przez wyjście a w skutek gorąca i dymu grozi mu śmierć niechybna, wskoczył do małego basenu z fontanną, który znajdował się pośrodku bazaru. Za jego przykładem poszło wiele osób i zdołały się uratować — niestety sam generał Munier uległ następnie ranom z poparzenia, odniesionym w czasie katastrofy.

W godzinę po wybuchu pożaru dach budynku zawałił się, zasypując żagwiami i popiołem tych, których pracująca nad ratunkiem straż ogniowa wydostała z budynku jeszcze nie zdołała. Po zupełnem przepaleniu się budynku parcela przedstawiała okropny widok. Cały plac pokryty był na wysokość kilku metrów dymiącymi popiołami i zwałowem drzewem, z pod których wydobywały się jęki rannych. Straż ogniowa, policya, wojsko i wiele zakonnie ze szpitala Nôtre Dame rozpoczęło natychmiast ratować rannych i wynosić zabitych. Była praca nader uciążliwa a utrudniały ją jeszcze tłumy, które płacząc i narzekając rzucały się na zwłoki, aby rozpoznać swych najbliższych. Jak wyglądały zwłoki, przedstawiliśmy już wczoraj. Ponieważ jest kilkadziesiąt zwłok, których niepodobna rozpoznać i które są tak zwęglone, przez ogień poprostu pożarte, iż pozostały z nich tylko luźne części, niepodobna przeto dotychczas oznaczyć dokładnie wiele ofiar pochłonięta katastrofą. Prócz tego, wród rannych w skutek katastrofy jest wiele w niebezpieczeństwie życia — i ciągle oni pomnażają jeszcze liczbę ofiar. Onegdaj urzędownie ogłoszono, że liczba ofiar katastrofy wynosi 111; rozpoznanych zaś ciał 63.

W hali pałacu przemysłowego, częściowo zdemolowanej z powodu robót około wystawy, leży jeszcze przeszło 30 zwłok. Rozpoznanie tych trupów będzie zapewne niemożliwe, gdyż ciała przedstawiają się jak bez-

kształtna, spalona masa. Wielu zwłokom brakuje całych części ciała; inne nie mają głowy. Na miejscu wypadku pracowano całą noc. Musiano wynosić rannych i zabitych, a równocześnie ratować kosztowności, których damy miały na sobie bardzo wiele, oraz zabezpieczać o ile możliwości pieniądze, które znajdowały się w kasach kramów. Przepadło wiele tysięcy franków, ale niemniej udało się uratować wielkie sumy. Przy jednym z trupów znaleziono np. 50.000 fr. Katastrofa wywołała w Paryżu wielkie rozgorzezenie i okryła żalobą wiele arystokratycznych rodzin francuskich, wszystkie prawie konserwatywne partye i domy Francji. Publiczność żąda wysłędzenia winnych. Policya zwala winę na władze gminne, te znowu na policję. We środę o godz. 6 popołudniu odbyła się nadzwyczajna rada ministrów, na której zajmowano się katastrofą pożaru.

Bankier Michał Heine, na którego gruncie stał bazar, wyraził zamiar, że na miejscu katastrofy wzniesie pomnik pokuty.

Wśród rozpoznanych zwłok, znajduje się także ciało Polki Bilińskiej, bibliotekarki Juliusza Claretie'go.

Telegramy kondolencyjne napływają nieustannie. Z Berlina donoszą, że cesarz Wilhelm wysłał ks. Radziwiłła jako swego przedstawiciela na nabożeństwo żałobne, które się odbędzie w Paryżu w sobotę w kościele Nôtre-Dame.

Wczoraj popołudniu odbyła się ekspozycja zwłok Księżnej d'Alençon do kościoła Dominikanów, skąd przewiezione zostaną do Dreux i pochowane w grobach rodzinnych ksiągów Orleańskich. W jaki sposób agnoskowano zwłoki Księżnej, doniosła wczorajsza nasza depesza; zwłoki te nie istnieją nawet w dosłownem brzmieniu wyrazu. Brak im prawej ręki, całe ciało zamienione jest w mumię; twarzy poznać nie można — sterczą z niej tylko kości; — jedna szyja pozostała nietknięta. Oprócz dentysty d'Avenporta i br. Tristana Lamberta, rozpoznał zwłoki dziennikarz Wiktor Faunay z *Gazette de France*. Wśród poszukiwań zwłok Księżnej, znaleziono jej pierścionek ślubny z napisem: *Duchesse Alençon Princesse de Bavière*.

Księżna Zofia d'Alençon — jak już poprzednio zaznaczyliśmy — była najmłodszą z pięciu córek Księcia Maksymiliana Bawarskiego, a siostrą Najj. Pani, Ks. Heleny Thurn-Taxis, Królowej Maryi Neapolu i Hrabiny Maryi Trani oraz Ks. Karola Teodora bawarskiego, znanego jako zajmującego się okulistyką. W chwili śmierci liczyła lat 51. Słynna z piękności Księżniczka Zofia bawarska zaręczona była pierwotnie z młodym podówczas królem Ludwikiem II. Bawarskim. Zaręczyny odbyły się w roku 1865, a dwudziestoletni król otaczał osiemnastoletnią narzeczoną najgorętszą miłością. Do dziś dnia opowiadają nieszakane Bawary czarodziejskie legendy nienal o tych objawach, którymi genialny król-artysta swą miłość chciał udowodnić. Tak n. p. najznakomitszy rzeźbiarz w Monachium musiał sporządzić biust Księżniczki, który w zimowym ogrodzie rezydencyi ustawiono w cieniu palm i egzotycznych roślin. W godzinach, których król nie spędzał przy narzeczonej, siadywał on naprzeciw biustu, oblanego magicznymi efektami światła i wpatrywał się weń z zachwytem. W wilię Bożego Narodzenia, na Zanku Hohenschwangau, po wieczery i drzewku, przyprowadził król Księżniczkę do okna i otworzywszy je nagle, okazał czarodziejski widok: Na tle ciemnej, grudniowej, pełnej uroku nocy, płonęła najwspanialsza w całym Schwangau sosna przepysznie światłem. Od najniższych gałęzi do szczytu kazał król sosnę przybrać świecami woskowymi i teraz płonęły one na tle lasu sosnowego, wywierając czarodziejskie wrażenie. Było to królewskie Boże drzewko dla narzeczonej. Nagle, zmienny już wówczas król, zerwał zamierzony związek, poniszczyć kazał prawie publicznie wszystkie portrety i biusty narzeczonej i wyraził życzenie, aby Księżniczka niezwłocznie Monachium opuściła. Nikt nie spodziewał się wówczas, że były to pierwsze objawy obłąkania, które w dwadzieścia lat potem króla o śmierć przypawiło.

W roku 1868 odbył się ślub Księżniczki z księciem d'Alençon, młodszy synem eks-króla Ludwika Filipa francuskiego. Znaczną część życia mieszkali księstwo w Monachium, zgromadzając w swym domu wielu najwybitniejszych pisarzy, muzyków i malarzy. W ostatnich latach dopiero spędzili Księstwo zimę w Paryżu, a lato na swym zamku Montelberg w Tyrolu. Księżna osierociła dwoje dzieci: księżnę Luizę, która poślubiła w roku 1891 księcia Alfonsa bawarskiego i księcia Vendôme, znanego z księżniczką Henryką belgijską. O tej ostatniej podały pierwotne depesze wiadomość, że w pożarze bazaru również śmierć poniosła; wiadomość ta okazała się mylną, gdyż księżna Vendôme przybyła do Paryża dopiero po otrzymaniu wiadomości o śmierci matki męża. — Księżę d'Alençon, który w katastrofie odniósł również rany, jest zupełnie złamany na duchu; najbliższe otoczenie obawia się o niego. W chwili wybuchu pożaru znajdował się księżę na drugim końcu „starego Paryża“. Nie zważając na niebezpieczeństwo, nie my-

śląc o uratowaniu siebie rozpoczął przeciskać się przez tłumy, chcąc odszukać księżnę, lecz nie udało mu się jej odnaleźć, gdyż i jego płomienie wkrótce ogarnęły i mocno poparzyły. Siostry Księżnej, Królowa Neapolu i Hrabina Trani, bawią w Paryżu.

KRONIKA

Lwów, 7 maja.

— **JB. Marszałek krajowy** hr. Stanisław Badeni, wyjeżdża do Wiednia, aby wziąć udział w obradach komisji adresowej Izby panów.

— **Wiadomości kościelne.** Archidiecezja lwowska obrz. łac.: Ks. Kułakowski Wojciech, administrator w Brodach, pozostaje w Brodach nadal jako kooperator. — Ks. Prugar Marcin, kooperator w Białym kamieniu, mianowany administratorem tej parafii. — Egzamin konkursowy z wynikiem pomyślnym złożyli księża: Anger Henryk, Czarkowski Józef, Sadlejski Donat, Werner Wilhelm.

— **Dyceczja przemyska:** Odnaczeni *usu exp. can.* ks. Teofil Biesiadzki, prob. w Bączali, ks. Jan Jakiel, prob. w Osieku i ks. Tyburski, prob. w Jasionce.

— **Dyplom lekarzy weterynaryjnych** otrzymali w lwowskiej Szkole weterynaryj: Jan Kouril z Ludkowa na Morawie, August Krüger ze Lwowa, Józef Morawec z Ledze (Czechy), Szepean Neumann z Dalowic (Czechy), Mikołaj Semion ze Stanisławowa, Bolesław Świdorski z Wiednia.

— **Obchód św. Wojciecha.** Z powodu niespodziewanej przeszkody, od komitetu obchodu niezależnej, zapowiadane na dzień 9 b. m. uroczyste zebranie odłożono na inny dzień, o którym plakaty doniosą.

— **Promocja.** Na Wszechnicy czernowieckiej odbyła się we wtorek promocja na doktora praw p. Szymona Mestera, urzędnika filii galic. Banku hipotecznego.

— **Szkola kadetów we Lwowie.** Jak z Wiednia donoszą, sprawa budowy szkoły kadetkiej we Lwowie, została w Ministerstwie przychylnie załatwiona. Wiadomo, że w tej sprawie specjalnie wyjechał p. prezydent miasta dr. Małachowski do Wiednia i czynił odpowiednie starania, przy pomocy bawiących w Wiedniu posłów do Rady państwa, oraz dr. Roszkowskiego i Popowskiego. Warunki postawione przez Reprezentację miasta co do budowy tej szkoły, znalazły uwzględnienie.

— **Pociągi lokalne** ze Lwowa do Zimnejwody i Brzuchowie, rozpoczną kursować w dniu 9 b. m.

Do Zimnejwody iść będzie codziennie pociąg o godz. 3 min. 40 popołudniu.

Do Brzuchowie iść będzie codziennie pociąg lokalny o godz. 3 min. 27, a wracać do Lwowa do dnia 30 czerwca o godz. 8 min. 15 wieczorem, zaś od 1 lipca o 8 min. 49 wieczorem.

Nadto każdej niedzieli i w święta wychodzić będzie do Brzuchowie ze Lwowa drugi osobny pociąg o godz. 2 min. 31 popołudniu.

— **Kongregacja Maryńska** młodzieży akademickiej lwowskiej, zawiadamia swych członków, jako też sodalisów kongregacji męskiej, że w sobotę, dnia 8 b. m., tudzież w każdą następną sobotę miesiąca maja, odprawi się w kaplicy bocznej kościoła OO. Jezuitów nabożeństwo majowe o godz. 7 wieczorem, na które wydział kongregacji wszystkich braci uprzejmie zaprasza.

— **P. Wila Zyndram Kościółkowska,** spędziła wczorajszy wieczór na pogawędce o rozmaitych sprawach literackich w salonach Koła literacko-artystycznego. Sympatycznego gościa powitał wydział Koła, z pp.: Wereszczyńskim, Skotnickim i Onyszkiewiczem na czele. W zebraniu przyjęły udział zaproszone umyślnie panie.

— **Ostatnie walne zgromadzenie członków** Towarzystwa pomocy naukowej, odbędzie się w niedzielę 9 b. m. o godzinie 4 popołudniu w sali konferencyjnej gimnazjum V (u OO. Bernardynów). Na porządku dziennym: rozwiązanie Towarzystwa.

— **Konkursowy i jubileuszowy koncert „Echa”,** zapowiedziany na 16 b. m., budzi w sferach melomanów i muzykalnej publiczności bardzo żywe zainteresowanie. W program tego koncertu wchodzi prócz okolicznościowego zagrzenia przez prezesa „Echa” i kilka punktów solowych przez najlepsze siły wykonać się mających — oraz 5 utworów bądź nagrodzonych, bądź odznaczonych na konkursie „Echa”. Szczegółowy program koncertu, jak niemniej program obchodu dziesięciolecia „Echa”, wnet się ukaże.

— **Awans konduktorów** kolei elektrycznej miejskiej, ogłoszono w dniu 1 b. m. Wszyscy niekarani przez rok cały starsi kontrolorowie awansowali o 5 zł. miesięcznie, kontrolorowie wedle lat służby od 3—4 zł. w płacy miesięcznej, konduktorzy i slusarze od 2—3 zł. miesięcznie. Awanse będą nadal następować co pół roku, jak to bywało za czasów firmy Siemens i Halske.

— **Towarzystwo muzyczne.** Walne zgromadzenie członków galicyjskiego Towarzystwa muzycznego odbędzie się w niedzielę, dnia 9 maja b. r. o godzinie 4 popołudniu w sali Towarzystwa muzycznego. Na porządku dziennym: Sprawozdanie z czynności wydziału. — Sprawozdanie rewidentów. — Wybór prezesa, zastępcy prezesa i czterech członków wydziału. — Wybór rewidentów. — Uchwalenie budżetu na rok 1896/1897. — Wnioski.

— **Wystawa rysunków.** Dyrekcja kursów przemysłowo-upełniających im. Mickiewicza, zawiadamia pp. pryncypałów, opiekunów i przyjaciół młodzieży rękodzielniczej, iż wystawa rysunków wszystkich szkół przemysłowo-upełniających, odbędzie się w dniach 9, 10 i 11 b. m. każdym razem od godziny 9—1, a dnia 9 t. j. w niedzielę, także od godziny 3—6 popołudniu w sali gimnastycznej szkoły im. Mickiewicza.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: We Lwowie, Władysława Przeworska, ekspedytorka poczt i telegrafu, w 20 roku życia.

W Chyrowie, dr. Mikołaj Schubert, lekarz kolejowy, przeżywszy lat 64.

— **Zagadkowa sprawa.** Onegdaj donieśliśmy w ślad za dziennikami krakowskimi, że w Krakowie odebrał sobie życie restaurator Engelbert, dwoma pchnięciami zwykłego noża kuchennego. Dziś donoszą, że aresztowano tam żonę Engelberta, 35-letnią przystojną kobietę, wprawdzie nie wprost pod zarzutem morderstwa, lecz w celu wyjaśnienia.

— **Samobójstwo.** W Krakowie onegdaj w nocy na plantacjach strzelił sobie w skroń prawą z rewolweru, funkcyjaryusz kolejowy Józef Strobel, przybrany w mundur kolejowy. Odwieziono go do szpitala św. Łazarza, gdzie wnet umarł. Przyczyną samobójstwa była zdaje się nieszczęśliwa miłość; prosił on, aby go pochowano z listem różowym, jaki miał przy sobie, oraz w mundurze kolejowym.

— **Tramway elektryczny** w Wiedniu niedawno w ruch wprowadzony jest powodem dość częstych poważnych wypadków. Onegdaj popołudniu najechał tramway na skrzyżowaniu ulic Nussdorfskiej i Alserbachskiej na wóz z wodą. Wóz odrzucony został na bok z gwałtowną siłą, a tramway wyskoczył z szyn i po za szynami pędził na przestrzeni 30 kroków. Po drodze wpadł tramway na budkę strażniczą, obalił ją; żelazne ściany budki rozstąpiły się jak papier. Budka spadła na kandelabr gazowy i roztrzaskała go. Trafowi zawdzięczać należy, że oberżło się bez ofiar życia ludzkiego.

— **Szkodliwość promieni Röntgena.** Dwaj uczeni paryscy, Gaston Séguin i F. Quénesset, stwierdzili jednocześnie, że człowiek wystawiony bardzo długo na działanie promieni Röntgena, doznaje szczególnych zaburzeń sercowych, objawiających się nader silnym i nieregularnym biciem serca. Séguin robił tę obserwację niejednokrotnie na sobie samym. Quénesset doszedł do tego samego wniosku, wystawiając pewnego pacjenta przez czas dłuższy na działanie promieni X, w celach terapeutycznych. Pacjent ten odczuł najpierw ścisnienie w okolicach serca, następnie bardzo gwałtowne i nieregularne udęczenia, które stały się groźne, skoro tylko promienie przenikały klatkę piersiową. Quénesset był tedy zmuszony przy dalszym prowadzeniu badań ochronić okolice serca od działania promieni Röntgena grubą płytą metalową.

Notatki literacko-artystyczne.

Operetka. Wczoraj dano po raz pierwszy „Modelkę”, operetkę w 3 aktach Wiktorina Leona i Ludwika Helda, muzyka Franciszka Souppégo. Rzecz ta, o której zastrzegamy sobie jeszcze głos po następem przedstawieniu, należy do rzędu najslabszych operetek. Samo libretto jest niezmiernie banalne, a przedewszystkiem nudne, muzyka zaś przypomina wiele ustępów z dzieł dawnych Souppégo — niemniej też dają się słyszeć dość często motywy kompozytorów innych. Weale nieszczęśliwą całąś psuli wykonawcy niemałymi dowiecipami i dodatkami. Na pierwszy plan wybiła się panna Bohussówna, p. Kasprowiczowa i p. Bogucki, któremu w akcie II ofiarowano kosz kwiatów. Partję tytułową śpiewała pani Radwan, Stiria, fabrykanta salami z Wieroupy p. Myszkowski. Nieszczęśliwym malarzem Tantanim był p. Olszewski, tenor o małym, nie odznaczającym się świeżością głosem. Mniejsze role wcale dobrze wykonali: pani Bronikowska, p. Kratochwil i p. Jednowski. Wystawa była bardzo staranna.

Pani Wolter. Najj. Państwo polecieli przedwczoraj dowiedzieć się o stanie zdrowia pani Wolter i zdać sobie dokładne sprawozdanie o przebiegu choroby. Pani Wolter, która na się trochę lepiej, była do głębi wzruszona tym nowym dowodem żywej troski i łaski Najj. Państwa; również Najd. Arcyksiężna Gizela dowiadywała się o zdrowie znakomitej artystki.

O Moniuszce. Dziennik petersburski *Mirowyje Ogotoski* zamieścił w dodatku ilustro-

wanym portret i życiorys Stanisława Moniuszki, z okazji przypadającej w czerwcu 25 rocznicy śmierci twórcy „Halki”.

Adama Szymańskiego trzy opowiadania, a mianowicie: „Dwie modlitwy”, „Śrul z Lubartowa” i „Maciej Mazur” ukazały się obecnie w wydawanej przez Gebethnera i Wolffa „Bibliotece ilustrowanej” pod ogólnym tytułem: „Dwie modlitwy”. Elegancki tomik ozdobił rysunkami A. Kamiński.

Bracco, autor „Niewiernej”, napisał nową sztukę dla pani Odilon p. t.: „La fine del amore”, która zostanie w niemieckim tłumaczeniu wystawiona w jesieni w Volkstheaterze.

Repertoar teatru hr. Skarbka pod dyrekcją dr. Juliusza Bandrowskiego i Ludwika Hella.

Dziś w piątek przedstawienie jubileuszowe 25-letniej działalności na scenie Adolfa Walewskiego. Po raz pierwszy „Farbiarze”, komedia w 1 akcie A. Walewskiego i po raz pierwszy z „Przemysła do Przeszowy”, komedia w 2 aktach Al. hr. Fredry (ojca).

W sobotę popołudniu ostatnie w tym sezonie przedstawienie dla młodzieży szkolnej „Panie kochanku”, komedia historyczna w 3 aktach J. I. Kraszewskiego.

Wieczorem po raz drugi „Modelka”, operetka w 3 aktach Franciszka Souppégo.

W niedzielę popołudniu o pół do 4 „Pump-major”, operetka w 3 aktach Karola Hermana.

Wieczorem o pół do 8 po raz czwarty „Trilby”, sztuka w 4 aktach z sensacyjnej powieści angielskiej Mauriera.

W poniedziałek po raz drugi „Z Przemysła do Przeszowy”, komedia w 2 aktach hr. Fredry ojca. Zakończy: „Farbiarze”, komedia w 1 akcie A. Walewskiego.

We wtorek, przedostatnie przedstawienie operetki przed wyjazdem do Warszawy, po raz trzeci „Modelka”, operetka w 3 aktach Fr. Souppégo.

Rada miasta Lwowa.

(Posiedzenie z dnia 6 maja).

Posiedzenie, w obec niezbyt silnego kompletu zgaił w nieobecności prezydenta dr. Małachowskiego, bawiącego w Wiedniu pierwszy wiceprezydent p. Schayer, który zawiadomił radę, że prezydent na smutną wiadomość o zgonie księżnej d' Alençon podczas okropnej katastrofy ogniowej w Paryżu wysłał telegram kondolencyjny, wyrażający Najj. Państwu najgłębsze współczucie z powodu tej ciężkiej straty.

Z porządku dziennego, na podstawie referatu rad. Cybulskiego, zezwoliła rada na otwarcie nowej ulicy, łączącej ulicę Słodową (na Łyczakowie) z ulicą Kurkową.

Kaplicę pamiątkową przy drodze Wuleckiej wybudowaną w r. 1864 przez p. Bogdanowicza, a następnie nabytą przez hr. Dunin-Borkowskiego, uchwaliła rada objąć w posiadanie, a nadto kosztem 800 zł. upiększyć i otoczyć sztachetami.

Rada uchwaliła dalej kosztem 55.500 zł. wybudować na gruncie gminnym przy ulicy Bilińskich, obok znajdującego się już tam zakładu dla nieuleczalnych i wyzdrowieńców: miejski zakład dla nieuleczalnych Budowę, która rozpocznie się jeszcze w tym roku, prowadzić będzie p. Zygmunt Sułkowski. Koszta budowy podniosą się ewentualnie, gdy gmina zdecyduje się zaprowadzić w zakładzie centralne ogrzewanie.

Z tak policyjnych, ściąganych za rozmaite przekroczenia, przeciw niemoralności, uchwalono wesprzeć subwencjami następujące dobroczynne instytucje i grupy ludności we Lwowie: zakład ubogich żydowskich 2.668 zł., Instytut ubogich chrześcijan 1000 zł., do dyspozycji sekcji dobroczynności 2000 zł., instytucje domu ubogich 500 zł., Zakład b. a. ta Alberta 776 zł., Zakład kalek św. Łazarza 1000 zł.

Po ożywionej rozprawie nad wnioskiem sekcji II. (ref. prof. dr. Głabiński) w sprawie pokrycia kosztów wyjazdu 10 czeladników rękodzielników na wystawę przemysłową do Berlina w roku zeszłym pod przewodnictwem rad. p. Ciuchocińskiego w kwocie 900 zł. — uchwalono nie pokrywać tej kwoty z pożyczki 10-milionowej, lecz ze zwykłych funduszy gminy. Przy tej sposobności polecono komisji przemysłowej, ażeby wypracowała dokładny plan użycia kwoty 100.000 zł. przeznaczony z pożyczki 10-milionowej na cele poparcia przemysłu. Wreszcie przyjęto ewentualne prawa zarządu legatam s. p. Tytusa Kielanowskiego na rzecz zakładu dla nieuleczalnych. Legat wynosi 60.000 zł.

Na posiedzeniu poufnem prezencie na kierownika szkoły im. Mickiewicza otrzymał prof. Ligeza, na starszych nauczycieli otrzymali większą szkołę w Pasiekach miejskich (za rosgatką Łyczakowską) Janowski Karol.

PRZEGLĄD LITERACKI.

(Zdzisław Czartoryski: „Listy z podróży”. Poznań 1897. Stanisław Grudziński: „Świat i pustynia”. Warszawa. Gebethner i Wolff, 1897. Ludwik Jenike: „Młodość Goethego i nieprzełożone dotąd poezje jego ulotne”, zebrał... Warszawa, 1897.

(Dokończenie).

Zasadniczą tezę powieści jest przeciwstawienie dwóch światów życia i ducha, skupionych w dwóch ogniskach jak niebo do ziemi niepodobnych do siebie: wsi i miasta. Tu i tam wszakże autor nie przedstawił ani jednego typu w pracy, w walce z życiem — wszystkie natomiast uprawiają *otium cum dignitate*: spacerują, marzą, bawią się, tańczą, intrytują, ale zawsze uniarkowanie i w dobrym tonie. Na egoistów wyrafinowanych za mało zaakcentowani; jak na ludzi zwykłych, codziennych, przeciętnych — zbyt bezcelowi i mało plastyczni. Wyjście zamyślenia i ożenienie się — oto są osie, około których obraca się życie bohaterów powoli, leniwie. Dobrzy — nie są dość dobrzy i piękni; zli — przedstawiają się bardzo sympatycznie.

W Junoszówce, na Ukrainie, wiosce, należącej do dwójga staruszków Junoszów, skupiło się towarzystwo, które miało wypełnić ramy powieści. Oprócz Junoszów, przedstawionych na tle sielanki szlacheckiej końca XVIII. lub początku XIX. w. autor umieścił w tem gnieździe jeszcze nauczyciela Ordegę, typ szlacheckiego podagoga i dwoje dorastających dziewcząt, sierot, wnuczek Junoszów po zmarłym synu Stanisławie. Dwie wnuczki, dwa światy, dwie krainowości, dwa wręcz sobie przeciwne typy fizyczne i duchowe, piękne obie, tak, że mogłyby się podobać najwybredniejszemu królewiczowi z bajki, stanowią rdzeń powieści. Helena, natura poetyczna, marzycielska — sympatya autora — kocha pustynię; Wanda, wesoły motyl, kocha tak zwany świat, z jego strony zewnętrznej. Jak Helena, rozkochana w chmurach, ich fantazyjnych kształtach, w poezji stepu i jego barwach, tak Wanda kocha, że tak powiem, dekoracje świata: bale, zabawy, teatr, tłumy ludzi, kwiaty ciepłarniane i t. p. Nieszczęśliwa okoliczność — jak niektórzy utrzymują, szczęśliwa — pozwoliła im opuścić pustynię i udać się do Warszawy, do p. Emila, wuja panienek, a brata ich matki. Okolicznością tą była śmierć ich dziadka, który panienkom duży posag zapisał. Na ten posag polował Emil, lekkoduch i próżniak nihy wielokowiatowy. Rozpoczęło się przerabianie panienek na panny na wydaniu. Świat, w którym się znalazły obie, lichy moralnie i bałnatny, porwał je w wir codzienny. Skończyło się na tem, że Wanda zamknęła marzenie o szczęściu wyjściem za mąż za starego rozpustnika, z tytułem hrabiego, mało nie trzy razy starszego od niej, a Helena rozkochoła się w jakiejś marnej figurze, pozującej na artystę, który chciał się z nią żenić jeszcze za życia żony. Do tego nie doszło wszakże, bo całą tę sprawę wykręcił młody Ordegę, lekarz, upozowany trochę na nadzwyczajnego człowieka, który byłby się niezawodnie z Heleną ożenił, gdyby autor drugi tom powieści napisał. Losy Wandy zamknęły się na razie małżeństwem, a Helena powróciła na „pustynię”.

Oto treść powieści, posiadającej wszystkie cechy i zalety młodego i niezawodnie zdolnego pisarza, któremu śmierć wszakże przeszkodziła otrząść się z sentymentalnych naleciałości i poglądów i pogłębić obserwację życia nie tylko barwnymi i perspektywicznymi, lecz także psychologią charakterów ludzkich.

Mam jeszcze przed sobą książkę p. t. „Młodość Goethego”. Składa się ona z dwóch części: biografii Goethego do chwili wyjazdu do Wejmaru i garstkę ulotnych utworów wielkiego poety niemieckiego, nieznanego u nas zupełnie z przekładów, gdyż tłumacze starali się przyswoić naszej literaturze przedewszystkiem arcydzieła Goethego. Książkę, o której mowa, wydał Ludwik Jenike, zastrzyżony w sprawie rozwoju literatury naszej, a gorący zwolennik niemieckiego poety. Oprócz arcydzieł Goethego, jak „Faust” i inne, wydał także Jenike przed rokiem „Z mojego życia”, „Prawda i fantazja”, przyswoiwszy to dzieło po raz pierwszy literaturze naszej.

Druga część „Młodości Goethego”, obejmująca ulotne poezje, najczęściej okolicznościowe, o tyle chyba jest ciekawą, że czytelnikom polskim, nie posiadającym możności korzystania z oryginału, pozwoli poznać te chwile nastroju poety, które mogły być znane tylko z poglądów biografów. Według dzisiejszego smaku estetycznego sądząc, poezje te nie odznaczają się ani formą, ani poletem poetyckim: są to rymowane aforyzmy, przysłowia, jakoteż wiersze okolicznościowe i pamiątkowe. Dla czcicieli Goethego będzie to niezawodnie miłym nabytkiem, posiadać zbiór młodościowych rymów wielkiego poety, który niejednem arcydziełem wzbogacił zarówno niemiecką jak i ogólnoludzką literaturę.

F. Rawita.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Giełda zbożowa: Cukier surowy loco Aussig 11-62½ do 11-67½, loco Olomuniec 10-75 do 10-85, loco Berne - Wiedeń 10-80 do 10-90, na czerwice loco Aussig 11-67½ do 11-72½, cukier w kostkach prima 33— do 33-50, secunda 32-75 do 33-25, Spirytus kotyngentowany loco Wiedeń 16— do 16-30, Nafta kaukaska transito Tryest 4-75 do 5—, galicyjska przełoczysta 17— do 17-25.

Targ zbożowy.

Lwów, 7go maja, pszenica 7-50 do 7-75 zł., żyto 5-25 do 5-50, jęczmień browary 5-50 do 6—, jęczmień pastewny 4-75 do 5—, owies 5-75 do 6—, rzepak 11— do 12—, groch 5— do 8—, wyka 4-50 do 4-75, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 4-50 do 4-75, hreczka — do —, koniczyna czerwona galic. 25— do 40—, szwedzka 50— do 65—, biała 30— do 40—, tymotka — do —, anyż — do —, kukurudza stara 5— do 5-30, nowa 5— do 5-31, chmiel stary — do —, chmiel nowy na termin — do —, spirytus gotowy — do —, na termin — do —, Waranty — do —.

Uspokojenie dobre.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan przyjął we środę przedpołudniem na osobnej audyencji księcia Leopolda Koburskiego.

W tym samym dniu przyjął Najj. Pan na prywatnym posłuchaniu P. Prezydenta Ministrów hr. Badeniego a o godz. 1 popołudniu P. Ministra spraw zagr. hr. Gołuchowskiego.

Prezes gabinetu węgierskiego, hr. Banffy podczas ostatniej swej bytności w Wiedniu odbył we wtorek konferencję tak z P. Ministrem spraw zagr. hr. Gołuchowskim jak z P. Prezydentem Ministrów hr. Badenim. Wczoraj tegoż dnia odjechał hr. Banffy do Pesztu a nazajutrz podążył za nim Minister a latere hr. Josika. Na razie nie jest zamierzone zjechać się obu Rządów w celu oznaczenia kwoty. Przedewszystkiem, według doniesienia *Bud. Corresp.*, mają Rządy porozumiewać się z sobą w drodze wymiany not, układy między Rządami zajmą trzy do czterech tygodni.

Berlińskie *Biuro Wolffa* oświadcza, że bezpodstawne są doniesienia dzienników, jakoby kanclerz ks. Hohenlohe podał się do dymisji.

Nordd. Allg. Ztg. dowiaduje się, że następcą sekretarza stanu Stephana na posadzie generalnego poczmistrza będzie prawdopodobnie podsekretarz stanu Fischer.

Parlament niemiecki rozpoczął wczoraj obrady nad ustawą o wychodźstwie. Przyjęto paragraf 1 w sprawie obowiązku koncesji dla przewożenia wychodźców i paragraf 2, według którego oprócz kanclerza rzeszy także rada związkowa ma prawo udzielać lub odmawiać koncesji.

Na jednym z ostatnich posiedzeń Izby dep. Senu pruskiego obradowano nad organizacją uniwersytetów. W toku dyskusji przemawiał wolno zachowawczy dep. Zedlitz, przeciwnik powierzania katedr uniwersyteckich osobistościom, biorącym czynny udział w agitacji socjalistycznej. Minister oświaty Bosse, zbijając zarzuty poprzedniego mowcy, zastąpił się koniecznością przestrzegania swobody nauczania. Co się zaś dotyczy socjalno-demokratycznego profesora dr. Aronsa, to fakultet nie zgodził się na odebranie mu prawa nauczania i ograniczył się na udzieleniu przestrogi. Zresztą profesor ten nie bierze już udziału w agitacji socjalistycznej, wykładając zaś matematykę i nauki przyrodnicze nie ma sposobności szerzenia w swych wykładach teorii socjalistycznych.

Dzienniki petersburskie donoszą, że szlachta gubernii grodzieńskiej, w poczuciu głębokiej wdzięczności z powodu zniesienia podatku procentowego (kontrybucji) postanowiła utworzyć szereg stypendyów imienia cara Mikołaja II przy różnych zakładach naukowych w gubernii grodzieńskiej. Fundusze stypendyalne zebrane będą drogą dobrowolnych składek w wysokości półrocznej raty podatku procentowego.

Były minister-rezydent przy Watykanie lwowski, przybył do Petersburga.

Pol. Corr. dowiaduje się z Sofii, że źródła zupełnie wiarogodne, że wszelkie pogłoski o częściowej mobilizacji armii bułgarskiej a przedewszystkiem dywizji ruszuckiej i widyńskiej są zupełnie bezzasadne.

Z Aten donoszą, że wszystkie tamtejsze poważniejsze dzienniki uznały potrzebę zwalczania agitacji szerzonej przeciw dynastji. Potępiają one w słowach najostrejszych taki ruch i podnoszą, że przesilenie dynastyczne byłoby największym nieszczęściem, jakie w obecnej chwili mogłoby dotknąć Grecję. Niemniej nowy rząd stara się usilnie o to, aby przeciwdziałać antydynastycznej agitacji, podsyconej przez zagranicznych rewolucjonistów.

Rzymski dziennik *Tribuna* donosi, że włoska policja pilnie poszukuje ewentualnych współników Acciarita, sprawcy zamachu na króla Humberta.

Stwierdzono, iż w krytycznym dniu dzieci widziały pięciu ludzi w miejscu, gdzie Acciarito dokonał zamachu. Ludzie ci ciągnęli losy, w końcu powiedzieli: „Na ciebie padło”. Ten, do którego zwrócili te słowa, przedarł się zaraz przez szpaler ludzi, podczas gdy reszta jego towarzyszy poszła ku miastu. Był nim Acciarito.

W tych dniach zmarł w Paryżu senator Tolain, urodzony w r. 1828, osobistość powszechnie znana i szanowana. Zmarły był za młodu robotnikiem, a jako taki był członkiem delegacji robotników paryskich, która się udała w r. 1861 na wystawę londyńską; w r. 1864 należał do założycieli w Londynie „Internacjonalu”, gdy jednak z biegiem czasu w stowarzyszeniu tem zaczęły przeważać zasady kolektywizmu Marxa, wystąpił z niego. Za republiki zasiadał w Izbie deputowanych a następnie przez lat kilka w senacie, gdzie należał do frakcji postępowej, zajmując się przeważnie sprawami ekonomicznymi i socyalnymi.

Jak wiadomo wybory do Izby deputowanych odbędą się we Francji z początkiem roku przyszłego. W kołach rządowych Paryża panuje przekonanie, że gabinet Méline'a utrzyma się do tej chwili przy władzy i że będzie kierował wyborami. Obecnie już dzienniki i stronnictwa zastanawiają się nad przyszłymi wyborami i czynią do nich przygotowania. W ogóle panuje przekonanie, że w przyszłych wyborach forma rządu nie będzie grać już prawie żadnej roli, a w każdym razie zejdzie na drugi plan. Monarchiści tracą zupełnie grunt pod nogami. Wszystkie zatem stronnictwa, które walczyć będą ze sobą przy wyborach, opierać się będą na podstawie republikańskiej, a dzieło się będą na dwa wielkie obozy: z jednej strony socjaliści i udzielający im pomocy radykali; z drugiej zaś liberałowie, t.j. obrońcy wolności i własności indywidualnej. Między nimi stoczy się walna bitwa, a wszyscy przyjaciele Francji i postępu pragną zwycięstwa drugich. *Journal des Débats* zastanawiając się nad sytuacją wyborczą, wyraża nadzieję aby armia porządku i wolności zorganizowała się już teraz silnie i karnie a to na wzór socjalistów, mogących być wzorem dla każdego stronnictwa. Nawoływania te nie były głosem wołających na puszczy. W tych dniach bowiem — jak o tem na innym miejscu piszemy — utworzyło się w Paryżu stowarzyszenie p. n. Komitet republikański handlu i przemysłu, którego celem jest walka z zasadami socjalistycznymi, zagrażającymi porządkowi społecznemu, stworzonemu przez rewolucję francuską a opartemu na wolności indywidualnej, własności prywatnej i wolności pracy. Dzienniki poważne wyrażają nadzieję, że nowe to stowarzyszenie, obejmujące szerokie koła, wraz z istniejącym już stowarzyszeniem p. n. *Union libérale* skutecznie i dzielnie przyczyni się do zapewnienia zwycięstwa ideałom wolności i kultury.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 7 maja. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych p. Haneis i tow. przedłożyli wniosek nagły w sprawie zakazu wywozu bydła z Tyrolu do Bawarii.

Dep. Czarkowski i tow. uczynili wniosek nagły w sprawie udzielenia pomocy pogorzelcom w Nowym Targu.

Deputowani socjalistyczni wnieśli utworzenie komisji z 48 członków dla wypracowania ustawy językowej.

Dep. Karlon i tow. wnieśli zmianę ustawy z 2 kwietnia 1893 r. w sprawie wyboru posłów do Izby poselskiej.

Izba przyjęła następnie wniosek dep. Brzorada, aby liczbę członków komisji legitymacyjnej podwyższyć do 36.

P. Prezydent Ministrów hr. Badeni, odpowiadając na interpelację dep. Fr. Hoffmanna w sprawie zniesienia uchwały reprezentacji w sprawie w Opawie, oświadczył, iż polityczne akcje nie należą do zakresu działania reprezentacji gminnych, wskutek czego zarządzenie szlaskiego Prezydenta krajowego jest uzasadnione. Mimo to rekurs zostanie uwzględniony, aby nie wywoływać wrażenia, jakoby Rząd chciał przytłumić polityczne manifestacje.

Przystąpiono do porządku dziennego, a mianowicie do wniosków nagłych o postawienie PP. Ministrów w stan oskarżenia.

Po odczytaniu wniosków P. Prezydent Ministrów hr. Badeni w dłuższej mowie uzasadnił rozporządzenia językowe i rozwinął pogląd historyczny na całą sprawę.

Mowę hr. Badeniego przerywała ciągle lewica, natomiast Czesi ostentacyjnie ją oklaskiwali.

Po przemówieniu pierwszego wnioskodawcy, dep. Kaisera, zabrał głos drugi wnioskodawca dep. Wolf, który pomiędzy innymi twierdził, że Czesi, Słowacy i inne narodowości są o wiele mniej warte od niemieckiej.

Słowa te wywołały ogromną wrzawę i burzliwe zaprzeczenia.

Wiceprezydent Izby p. Abrahamowicz zawiesił tedy posiedzenie. Po otwarciu posiedzenia na nowo, uprasza Wiceprezydent Izby o spokój, gdyż inaczej obrady są niemożliwe. Wiceprezydent wzywa następnie dep. Wolfa za jego wyrażenie się, do porządku.

Dep. Wolf w dalszym ciągu zaznacza, że ze stanowiska historyczno-cywilizacyjnego rozumie się samo przez się, iż nie wszystkie narodowości mogą mieć pod względem kulturowym jednakową wartość. (Tutaj Młodoczesi przerywają mowę).

Po nowych namietnych wycieczkach Wolfa, Wiceprezydent Izby odbiera mu głos wśród oklasków prawicy, a burzliwych protestów z lewicy.

Dep. Wolf apeluje do Izby i prosi o imienne głosowanie nad tem, czy może dalej mówić.

Wiceprezydent oświadcza, że w tym wypadku nie ma żadnej apelacji. (Brawa).

W Izbie powstaje ponowna gwałtowna wrzawa. Wiceprezydent dzwoni kilkakrotnie, a gdy spokoju przywrócić niepodobna, zawieszono ponownie posiedzenie.

Po podjęciu posiedzenia na nowo udziela przewodniczący głosu dep. Funkemu. (Odzywają się protesty z lewicy i głosy: Wolf niech mówi! Wolf!)

Dep. Gross stawia wniosek o zamknięcie posiedzenia, który Izba w imiennym głosowaniu odrzuca 205 głosami przeciw 74.

Trzeci wnioskodawca dep. Funke polemizuje z wywodami P. Prezydenta Ministrów hr. Badeniego. Oświadcza, że Niemcy stają w obronie konstytucji i swoich praw narodowych.

Po Funkem zabiera głos deput. Kaizl (przeciw wnioskowi) i oświadcza, że przesadzono doniosłość sprawy. Idzie tu wyłącznie o to, czy pewna liczba urzędników winna władzą językiem czeskim czy nie. Czechom nigdy nie wpadnie na myśl odmawiać niemieckiemu językowi równouprawnienia w Czechach. Mowca zwraca się do najważniejszych żywiołów niemieckich z przestroga, ażeby nie przenoszono agitacji poza granice Państwa i wnoszą, ażeby nad wnioskiem o oskarżenie PP. Ministrów przejść do porządku dziennego.

Na tem rozprawę odroczone.

Dep. Jarosiewicz i tow. przedkładają wniosek nagły, w sprawie delegowania sądów dla procesów wyborczych w Galicji; wnioskodawcy domagają się, aby akta w karnych sprawach wyborczych odebrać sądom galicyjskim i przydzielić sądom niegalicyjskim.

Następne posiedzenie dzisiaj.

Wiedeń, 7 maja. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby posłów, P. Minister sprawleliwości hr. Gleispach odpowiedział na interpelację, czy nowa procedura cywilna wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 1898 r. P. Minister oświadczył, że według ustawy wprowadzonej do tej procedury, wejście jej w życie z dniem 1 stycznia 1898 jest postanowione w drodze ustawodawczej. Zresztą nie ma żadnych przeszkód natury rzeczowej, aby reforma z powyższym dniem zaczęła obowiązywać. P. Minister przedstawił zarządzenia, poczynione w celu wprowadzenia reformy w życie w czasie oznaczonym.

Następnie przystąpiono do dalszej dyskusji nad wnioskami postawienia Panów Ministrów w stan oskarżenia.

Wiedeń, 7 maja. (Tel. prywatny). Dzisiejsze posiedzenie Izby posłów było znowu nadzwyczaj burzliwe. Prowadzono dalej dyskusję nad wnioskami o postawienie PP. Ministrów w stan oskarżenia. Pierwszy zabrał głos P. Minister hr. Gleispach. Zaraz po kilku pierwszych jego zdaniach rozpoczęła lewica wrzawę. Odezwały się okrzyki: Zdrajca! Prezydent, nie mogąc przywrócić spokoju, przerywa posiedzenie.

Wiedeń, 7 maja. Komisja ekonomiczna Izby posłów przyjęła konwencję handlową z Bułgarią.

Wojna grecko-turecka.

Ateny, 7 maja. Volo opuszczone jest niemal zupełnie. Pułkownik Smoleński ze swą brygadą cofa się w porządku ku Halmyrze.

Laryssa, 7 maja. Turcy zajęli Pharsalę wczoraj popołudniu.

Salonika, 7 maja. Flota grecka dała kilka strzałów na obóz polowy pod Kassandra, nie odważyła się jednak wylądować swej załogi.

Konstantynopol, 7 maja. Potwierdza się wiadomość o zajęciu Pharsali przez wojska tureckie.

Konstantynopol, 7 maja. Wojska tureckie gotują się do niezwłocznego pochodu na Domokos ku Lamii.

Konstantynopol, 7 maja. Oficjalnie donoszą: Po przedwczorajszej całonocnej zaciętej walce pod Pharsalą nieprzyjacieli cofnął się, widząc niemożliwość dalszego oporu. Wczoraj rano z brzaskiem dziennym część wojsk tureckich uderzyła na Pharsalę, odparła nieprzyjaciela, wywołując w szeregach jego zamieszanie i wtargnęła do miasta. Dywizja kawalerji ścigała nieprzyjaciela w kierunku Domokos. Hairi basza wydał wojskom swym rozkaz, aby wykonały zwrot ku Domokos.

Paryż, 6 maja. Według doniesienia z Aten, które jednak należy przyjmować z rezerwą, w poinformowanych kołach zapewniają, że mocarstwa przystępują już do podjęcia kroków w sprawie interwencji między Turcją a Grecją.

Katastrofa w Paryżu.

Paryż, 7 maja. Prezydent Faure wyśtosował do Najj. Cesarza Austrii telegram, wyrażając w nim najwyższe współczucie i najgłębszą sympatię z powodu zgonu Księżnej d'Alençon.

Najj. Cesarz Franciszek Józef podziękował telegraficznie w imieniu własnem i Najj. Pani, zapewniając p. Faure'a, że żywi uczucia szczerego żalu z powodu katastrofy i uczucia sympatii dla p. Faure'a, dla Paryża i całej Francji.

Paryż, 7 maja. Wśród ofiar, których zwłoki urządzenie rozpoznano, znajduje się także Polka Bilińska, która u dyrektora teatru Claretie'go była bibliotekarką.

Wiedeń, 7 maja. *Wiener Ztg.* ogłasza: Najjaśniejszy Pan zamianował prywatnego docenta, dr. Aleksandra Włodzimierza Czernkowskiego, nadzwyczajnym profesorem ekonomii politycznej na Uniwersytecie w Krakowie.

Najjaśniejszy Pan nadał asesorowi senatu handlowego w lwowskim sądzie krajowym, Władysławowi Gubrynowiczowi, tytuł radcy cesarskiego.

Wiedeń, 7 maja. Rada nadzorcza kolei Południowej uchwaliła przedłożyć walnemu zgromadzeniu akcjonariuszów kolei wniosek o rozdział dywidendy po 4 franki (w roku zeszłym po 5 franków).

Wiedeń, 7 maja. *Polit. Corresp.* donosi z Budapesztu: Można przyjąć na pewno, że cały kompleks projektów ugodowych zostanie obu parlamentom równocześnie przedłożony.

Londyn, 7 maja. Na zgromadzeniu „ligi pierwiosnka” wyraził się Salisbury, że wszelkie obawy, jakie mogły powstać z powodu wojny grecko-tureckiej są rozprószone. Pokój europejski stoi obecnie na silniejszej podstawie niż kiedykolwiek w najnowszych czasach.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 7go maja 1897, godzina 2 minut 15. Alpejskie Towarzystwo górnicze 88-40, Węgierskie akcje kredytowe —, Akcje anglo-austriackie 154-25, Akcje banku Union 288-50, Akcje kolei południowej 78-25, Losy tureckie 54-30, Akcje kolei państwowej 352-50, Akcje kolei Lwowsko-Czeronowieckiej 287—, 4-procentowe galic. obligacje propinacyjne z 1889 r. 97-45, Akcje tytoniowe 150-50, węgierskie obligacje indemnizacyjne 97-60, Akcje kolei Ebental 264-50, Akcje banku dla krajów koronnych 235—, 4-procentowa węgierska renta złota 122-30, Akcje banku związkowego 251-25, Rubel papierowy 1-27-25, Węgierska renta papierowa 99-85, Kredytowe ziemski 458—, Kredyty 361—, Rimamurania 238—. Uspokojenie spokojne.

Odpowiedzialny redaktor Adam Krechowicki.

Nadesłane.

HOTEL IMPERIAL

Lwów, ul. Trzeciego Maja 1. 3.
pierwszorzędny hotel, restauracja i kawiarnia.

C. k. uprz. galic. akcyjny

BANK HIPOTECZNY

przeniósł Kantor wymiany oraz Oddział depozytowy których biura mieściły się dotąd w mezaninie gmachu własnego, do frontowych lokalności w parterze

Oddział depozytowy

przyjmuje wkłady i wypłaca zaliczki na rachunek bieżący, przyjmuje do przechowania papiery wartościowe i udziela na takowe zaliczki.

Nadto zaprowadzono na wzór instytucyj zagranicznych tak zwane

Depozyty Schowkowe (Safe Deposits)

Za opłatą 25 do 35 zł. w. rocznie, depozytariusz otrzymuje w stalowej kasie pancerniej schowek do wyłącznego użytku i pod własnym kluczem, gdzie bezpiecznie a dyskretnie przechowywać może swoje mienie lub ważne dokumenty.

W tym kierunku poczynił Bank hipoteczny jak najdalej idące zarządzenia.

Przepisy odnoszące się do tego rodzaju depozytów otrzymać można bezpłatnie w oddziale depozytowym.

497

Przyjechali do Lwowa

dnia 4 maja 1897.

HOTEL EUROPEJSKI.

PP. Hr. Romer z Wołynia, Hr. Breza z Wołynia, L. Mikuski z Gorlic, K. Spławski z Przemyśla, D. S. Reich z Rzeszowa, T. Zukotyński z Rosy, T. Prek z Pamiłowie.

HOTEL FRANCUSKI.

PP. Z. Younga z Lipowia, Z. Ładomirski z Markowic, F. Sozańska z Szwajkowa, A. Gorczyka z Czerkopy, E. Bloch z Pragi, O. Ragendorfer, J. Schmal z Wiednia.

Wystawy i Muzea.

Nieustająca Wystawa zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych we Lwowie, przy placu św. Ducha 1. 10, pierwsze piętro, jest otwarta codziennie od godziny 10 przed południem do godziny 5 popołudniu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. — Dla członków wstęp wolny.

Nieustająca wystawa wyrobów przemysłu krajowego otwarta codziennie w domu niedogdy Biesiadeckich (przy placu Hallikim). Wstęp wolny w poniedziałek, czwartek i piątek. W inne dni 10 ct. — Wszystkie przedmioty na sprzedaż.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1897.

(Przyjazdy i odjazdy pociągów podane są podług zegara średnio-europejskiego).

Pociąg			do Lwowa			Pociąg			ze Lwowa		
posp.	osob.	przych. o g.				posp.	osob.	odch. o g.			
—	3:04	—	Z Podwoleczysk na dworzec Podzamecze			—	4:40	—	Do Krakowa (Wiednia), Chyrowa, Sambora, Rozwadowa i Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów, Mező Laborecz (Pesztu), Sanoka, Rymanowa, Iwonica, Krosna przez Przemyśl, Rawy rus. przez Jarosław, Jasła przez Rzeszów		
—	3:30	—	Z Podwoleczysk na dworzec główny			—	5:20	—	Do Ławocznego (Munkaesa, Pesztu), Chyrowa		
—	5:10	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), z Orłowa przez Tarnów od 25 czerwca do 15 września włącznie; z Orłowa, Chabówki, Jasła przez Rzeszów; z Orłowa, Chabówki, Jasła, Iwonica, Rymanowa, Sanoka, Sambora i Chyrowa przez Przemyśl			6:00	—	—	Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) i Brodów z dworca głównego, Podwysokiego		
—	7:30	—	Z Iekan (Bukaresztu, Gałacu, Jass), Suczawy, Kimpolunga, Radowice, Serethu, Berhomethu, Nowosielicy, Husiatyna i Kałusza			6:10	—	—	Do Iekan (Gałacza, Jass, Bukaresztu), Kozowy, Radowice, Kimpolunga, Suczawy		
—	7:50	—	Z Janowa			6:15	—	—	Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca Podzamecze, Podwysokiego		
—	7:52	—	Z Tarnopola i Brodów na dworzec Podzamecze			—	6:45	—	Do Iekan, Kőrösmező, Husiatyna, Nowosielitzy, Berhomethu, Radowice, Suczawy		
—	8:05	—	Z Ławocznego (Pesztu) Kałusza, Chyrowa, Stryja			8:40	—	—	Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Rozwadowa, Nadbrzezia, Orłowa przez Tarnów		
—	8:15	—	Z Tarnopola i Brodów na dworzec główny			—	8:55	—	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Chyrowa, Mező Laborecz (Pesztu), Sanoka, Rymanowa, Iwonica, Stróże przez Przemyśl i przez Tarnów		
—	8:25	—	Ze Sokala i Rawy ruskiej			—	9:20	—	Do Skolego, do Hrebenowa od 10 lipca do 31 sierpnia włącznie Kałusza-Chyrowa		
—	9:10	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy), Wieliczki, z Orłowa przez Tarnów od 15 czerwca do 15 września włącznie; z Mező Laborecz (Pesztu), Chyrowa przez Przemyśl			—	9:25	—	Do Sokala, Rawy ruskiej, Bełzca Jarosławia		
—	10:35	—	Z Jarosławia			—	9:40	—	Do Janowa		
1:30	1:15	—	Z Janowa			—	10:05	—	Do Podwoleczysk i Brodów z dworca głównego, Kopyczyniec, Husiatyna, Podwysokiego		
—	—	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Chabówki, Nowego Sącza przez Tarnów, Rzeszów lub Przemyśl, Rawy ruskiej przez Jarosław, Sambora przez Przemyśl			—	10:27	—	Do Podwoleczysk i Brodów z dworca Podzamecze, Kopyczyniec, Husiatyna, Podwysokiego		
—	1:40	—	Ze Skolego i Stryja (z Hrebenowa tylko od 10 lipca do 31 sierpnia włącznie;) Kałusza, Chyrowa			—	10:45	—	Do Iekan (Jass, Gałacza, Bukaresztu), Kozowy, Sopowa, Serethu		
1:50	—	—	Z Czerniowiec (Bukaresztu, Gałacza, Jass, Iekan, Suczawy, Radowice, Berhomethu, Szeparowice-Kn: Kőrösmező, Husiatyna, Kałusza			—	1:04	—	Do Janowa od 15 czerwca do 31 sierpnia włącznie tylko w niedzielę i święta		
2:15	—	—	Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Kopyczyniec, Husiatyna Brodów na dworzec Podzamecze			1:55	—	—	Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) i Brodów z dworca głównego		
2:30	—	—	Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Kopyczyniec, Husiatyna, Brodów na dworzec główny			2:08	—	—	Do Podwoleczysk (Kijowa, Odessy), Brodów z dworca Podzamecze		
—	5:25	—	Ze Sokala, Bełzca i Jarosławia przez Rawę ruską			—	2:31	—	Do Brzechowiec tylko od — do — włącznie		
—	5:35	—	Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Podwysokiego, Brodów na dworzec Podzamecze			2:40	—	—	Do Czerniowiec Kałusza, Husiatyna, Kőrösmező, Serethu, Iekan, (Jass, Gałacza, Bukaresztu)		
—	5:45	—	Z Iekan (Bukaresztu, Gałacu, Jass), Suczawy, Radowice, Rehometu, tylko w poniedziałek, Serethu, Kozowy			2:50	—	—	Do Krakowa (Wiednia, Wrocławia, Berlina), Rawy ruskiej przez Jarosław, Jasła przez Rzeszów, Chabówki przez Rzeszów lub Tarnów		
—	6:00	—	Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Podwysokiego, Brodów, na dworzec główny			—	3:05	—	Do Skolego tylko od 1 maja do 30 września włącznie ze Stryja		
—	6:55	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia), Wieliczki, Orłowa, Rozwadowa, Nadbrzezia, Sambora i Chyrowa przez Przemyśl			—	3:15	—	Do Janowa od 1 maja do 14 czerwca włącznie i od 1 września do 30 września włącznie codziennie od 15 czerwca do 31 sierpnia włącznie tylko w dni powszednie		
—	8:00	—	Z Janowa od 1 maja do 14 czerwca włącznie, od 1 września do 30 września włącznie codziennie, zaś od 15 czerwca do 31 sierpnia tylko w dni powszednie			—	3:27	—	Do Brzechowiec tylko od — do — włącznie		
—	8:15	—	Z Brzechowiec tylko od — do — włącznie			—	3:40	—	Do Zimnej wody tylko od — do — włącznie		
8:45	—	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia) z Jasła przez Rzeszów, z Rawy ruskiej przez Jarosław, z Jasła, Krosna, Iwonica, Rymanowa, Sanoka, Mező-Laborecz (Pesztu), przez Przemyśl			—	4:40	—	Do Jarosławia		
—	8:49	—	Z Brzechowiec tylko od — do — włącznie			—	6:45	—	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina), Mező Laborecz (Pesztu) Orłowa przez Tarnów od 15 czerwca do 15 września włącznie		
—	9:01	—	Z Janowa od 15 czerwca do 31 sierpnia włącznie tylko w niedzielę i święta			—	7:05	—	Do Sokala Rawy ruskiej		
—	9:10	—	Z Iekan, Suczawy, Radowice, Berhomethu (z wyjątkiem poniedziałku) Nowosielitzy, Kałusza			—	7:25	—	Do Tarnopola z dworca głównego		
—	9:30	—	Z Krakowa (Wiednia, Berlina, Wrocławia, Warszawy) Wieliczki, Rawy ruskiej przez Jarosław, Orłowa, Mszany, Jasła, Krosna, Iwonica, Rymanowa, Mező-Laborecz przez Przemyśl			—	7:30	—	Do Ławocznego (Munkaesa, Pesztu) Chyrowa, Kałusza		
9:43	—	—	Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, na dworzec Podzamecze, Kopyczyniec, Podwysokiego			—	7:47	—	Do Tarnopola z dworca Podzamecze		
9:50	—	—	Z Iekan (Bukaresztu, Jass, Gałacu) Suczawy, Kimpolunga, Radowice, Słobody rung, Kőrösmező, Husiatyna, Kozowy			—	7:48	—	Do Janowa tylko od 1 października do 30 kwietnia włącznie		
10:00	—	—	Z Podwoleczysk (Kijowa, Odessy) Brodów, na dworzec główny, Kopyczyniec, Podwysokiego			—	8:50	—	Do Janowa od 1 maja do 30 września włącznie		
—	10:20	—	Ze Skolego (tylko od 1 maja do 30 września) ze Stryja, Chyrowa			—	10:30	—	Do Iekan, (Jass, Gałacza, Bukaresztu) Husiatyna, Kałusza, Szeparowicz, Ku Nowosielitzy, Berhomethu, Serethu, Radowice, Kimpolunga, Suczawy		
—	12:10	—	Z Ławocznego (Pesztu), Stryja, Kałusza			10:50	—	—	Do Krakowa (Wiednia, Warszawy, Wrocławia, Berlina) Chabówki, Orłowa (przez Rzeszów), Chabówki, Orłowa (przez Tarnów), Rozwadowa, Chyrowa, Sambora, Sanoka, Rymanowa, Iwonica (przez Przemyśl), Jasła		

U W A G A: Czas średnio-europejski różni się od czasu lwowskiego o 36 minut, a mianowicie 12 godz. w czasie średnio-europejskim, - 12 godzinie 36 minut czasu lwowskiego.

Noce godzinę od 6 wieczór do 5 rano objęte są tlistem ramkami. — Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych przy ulicy Trzeciego Maja w Hotelu Imperial, udziela wyjaśnień w sprawach kolejowych, sprzedaje wszelkiego rodzaju bilety jazdy i rozkłady jazdy w formie kieszonkowej.

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 7. maja 1897.

I. Akcje za sztukę.

Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. mk.	217	220
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. srebr.	285	289
Banku hip. gal. po 200 zł. w. a.	390	400
kred. gal. po 200 zł. w. a.	310	—
Garbarni w Rzeszowie po 200 zł. w. a.	195	205
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 koron w. a.	250	260

II. Listy zastawne za 100 zł.

Banku h. g. 5% w. wyl. z 10% pr.	110	110	80
" " 4 1/2% " " los w 50 l.	100	100	70
" " 4 1/2% " " los w 60 l. po 200 K.	96	70	97
" kraj. 4 1/2% w. a. los w 51 l.	100	50	101
" " 4 1/2% w. a. los w 57 l.	97	50	98
Tow. kred. gal. ziem. 4% (pierwsza emisja)	97	60	98
Tow. kred. gal. ziem. 4% (4 1/2% lat)	97	50	98
4 1/2% los w 56 lat	97	30	98

III. Obligi za 100 zł.

Gal. funduszu propinac. 4% w. a.	97	70	98
Bukow. funduszu propin. 5% w. a.	103	—	—
Komunalne Banku kr. 5% (2. em.)	102	—	—
" " 4 1/2% (3. em.)	100	10	80
Pożyczki kraj. 6% w. a. z roku 1873	103	—	—
" " 4% w. a. z roku 1891	—	—	—
" " 4% w. a. z roku 1893	97	90	—
Pożycz. m. Lwowa 4% po 200 koron	97	10	80

IV. Losy.

Miasta Krakowa	25	—	27
" Stanisławowa	41	—	—

V. Monety.

Dukat cesarski	5	60	5	70
Napoleon d'or	9	48	9	58
Pół imperyal	9	60	—	—
Rubel rosyjski srebrny	1	20	1	25
papierowy	126	50	127	50
100 marek niemieckich	58	40	58	96

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5 maja 1897.

A. Ogólny dług państwa.	placą	żądata
Jednolity dług państwa w banknot.	101.70	101.90
maj-listopad	101.60	101.80
lut-y-sierpień	101.60	101.80
Jednolity dług państwa w srebrze	101.60	101.80
styczeń-lipiec	101.60	101.80
kwiecień-październik	101.60	101.80

Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 4 pr.	154.50	155.50
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	144	144
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	156	157
" " 1864 po 100 zł.	190.25	191.25
" " 1864 po 50 zł.	190.50	191.50
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	155.50	156.50

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	122.60	122.80
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku za 200 kr. 4 pr.	101.35	101.55

C. Obligacje kolejowe.

Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	99.10	100.10
Kol. Cesarz. Elżbiety w złoce wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	121	121
" " za 200 zł. mk. 5 1/4 pr. (ostempl.)	256.50	258
Kol. Cesarz. Franciszka Józefa za 100 zł. 5 pr.	127.15	128.15
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. kor. wolne od podatku za 200 kor. 4 pr.	99.45	100.45
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcje) 5 pr.	218	218.80

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Kolej Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	113.60	114
z złoce za 200 zł. 5 pr.	132.50	134
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	99.50	100.50
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 200 kor. 4 pr.	100.45	101.45
Kol. bukowin. lokaln. za 200 kor. 4 pr.	98.50	99.50
Kol. gal. Karola Ludwika za 200 100 zł. 4 pr.	99.50	100.50
Kol. lwowsko-czern. jasskiej z r. 1894 za 200 kor. 4 pr.	99.20	100.20
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 200 marek 4 pr.	121.10	122.10

C. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).

Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	—	—
" " w wal. kor. za 200	99.75	99.95
" " 4 pr.	100.60	101.60
" " obl. prop. za 100 zł. 4 1/2 pr.	138.50	139.50
" " obl. pr. regul. Cisy za 100 zł. 4 1/2	153.75	154.75
" " pożycz. premiova za 100 zł.	153.50	154.50
" " " za 50 zł.	153.50	154.50

D. Obligacje indemnizacyjne.

Kroacy i Sławoni za 100 zł. 4 pr.	97.50	98
Węgier za 100 zł. 4 pr.	97.60	98.60

E. Inne publiczne pożyczki.

Losy regul. Dunaju z r. 1870 za 100 zł. 5 pr.	127.50	128.50
Pożyczka reg. Dunaju z r. 1878 los. 5 pr.	103.50	109.50
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los. za 200 kor. 4 pr.	97.30	98.30
Bukowin. obl. propinac. los. za 100 zł. 5 pr.	103	104

Gal. pożycz. kraj. z r. 1873 za 100 zł. 6 pr.	—	—
" " " " 1891 " 4 pr.	—	—
" " " " 1893 za 200 kor. 4 pr.	97.60	98.60
" " obl. prop. z r. 1889 za 100 zł. 4 pr.	97.45	98.45
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 za 100 zł. 4 pr.	97	98
Renta włoska za 100 kor. 4 pr.	—	—
Pożyczka serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	34.75	35.25
Tureckie obl. prem. kolej. za 400 frank.	51.35	51.85

F. Listy zastawne. Obligi. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.)

Anglo Austr. banku los. w 30 lat 4 1/2 pr.	101	101.50
Austr. zakł. kred. ziem. los. w 50 lat 4 pr.	99.80	100.80
" " " obl. prem. z r. 1880 3 pr.	118.50	119.50
" " " 1889 3 pr.	117.25	118
Bukowin. zakł. kred. ziem. los. 5 pr.	105	105.25
" " " los. 4 pr.	96	96.50
Gal. Akc. banku hip. 10 pr. prem. los. 5 pr.	110.30	111
" " " los. 50 lat 4 1/2 pr.	100.10	100.40
" " " 60 lat za 200	96.75	97.25
Koron 4 pr.	97.50	98
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97.50	98
" " " 4 pr. los. 41 lat	97.75	98.25
" " " 4 pr. stare	97.75	98.25
" " " 4 pr. za 200 kor.	97.30	98.30

"	"	"	4 pr. 108. 4 1/2 lat	97.75	93.25
"	"	"	4 pr. stare	97.75	98.25
"	"	"	4 pr. za 200 kor.	97.30	93.30
Banku krajowego dla Galicji Lodom.					
4 1/2	pr.	51 1/2	lat zwrotne	100.—	101.—
Banku krajowego oblig. komun. 2					
Emissya	5	pr.		102.—	102.86
Banku krajowego oblig. komun. 3					
Emissya	42	lat	za 200 kor. 4 1/2 pr.	100.—	101.—
Bankukraj.	los.	57 1/2	lat za 200 kor. 4 pr.	97.50	98.25
"	obl.	kol. los.	za 200 kor. 4 pr.	—.—	—.—
Austro	weg.	banku	40 1/2 lat los. 4 pr.	100.10	101.—
"	"	"	50 lat los 4 pr.	—.—	—.—

Licytacje.

L. 14073 (3410 1-3)
Zawiadamia się chęć kupna mających, że w tut. sądzie powiatowym odbędzie się przymusowa sprzedaż 1/4 części realności i Karoliny Maternowskiej własnej pod lk. 223 lwh. 224 gminy Kańczuga na pokrycie wierzytelności Leiby Landaua w kwocie 16 zł. 20 ct. z przynależnościami w dniach 8 czerwca 1897 i 13 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano.
Cena wywołania 112 zł. 50 ct. w. a.
Wadium 11 zł. 25 ct.
Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.
Przeworsk, 20 marca 1897.

L. 71 (3461 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Herscha Judenberga w kwocie 71 zł. 14 et. w. a. z pn. przymusowa sprzedaż realności whl. 279 ks. gr. gminy kat. Wasylów wielki objętej dłużnika Prokopa Nowosada własnej w zabudowaniu tut. sądu dnia 8 czerwca 1897 i 8 lipca 1897 każdym razem o godz. 11 rano przedsięwzięta zostanie.
Cena wywołania 150 zł., wadium 15 zł.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony Julian Celewicz c. k. notaryusz w Uhnowie.
Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszemu sądu w registraturze.
Uhnów, dnia 20 marca 1897.

L. 17615 (3621 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Izaka Dessera jako cesyonariusza Jana Litaka w kwocie 20 zł. odbędzie się w dniu 3 czerwca 1897 i w dniu 7 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż połowy realności wykazem hip. l. 226 i połowy realności lwh. 234 ks. gr. gm. Wielopole objętych dłużniczki Maryanny Gródeckiej własnych.
Cena wywołania stanowi wartość szacunkową 500 zł. w. a., wadium 50 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został adw. dr. Ujejski.
Ropczyce, 28 lutego 1897.

L. 1834 (3620 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Pilźnie ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności Agnieszki Swierczek w ilości 400 zł. z pn. odbędzie się w tymże sądzie w dniach 8 czerwca i dnia 20 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację 1/6 części realności lwh. 216 ks. gr. gm. Łęki górne objętej Stanisława Sedlika własnej.
Cena wywołania 850 zł., wadium wynosi 85 zł.
Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny są do przejrzania w aktach sądowych.
Kuratorem niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowiono Tytusa Bujnowskiego, notaryusza w Pilźnie.
C. k. Sąd powiatowy.
Pilzno, dnia 23 marca 1897.

L. 3209 (3614 1-3)
Sąd powiatowy Kęcki odbędzie egzekucyjną licytację połowy realności lwh. 544 i połowy realności lwh. 1232 w Kętach położonych w budynku sądowym w dwóch terminach dnia 9 czerwca 1897 i dnia 9 lipca 1897 każdorazowo o godzinie 10 rano, na drugim terminie niżej cen wywołania 401 zł. 12 1/2 et. i 138 zł. 37 1/2 et.
Wadium wynosi odnośnie do realności lwh. 544 41 zł., a realności lwh. 1232 kwotę 14 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli i interesowanych, ustanowiono Juliana Sporna tut. notaryusza.
Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i warunki licytacyjne można w sądzie przejrzeć.
Kęty, dnia 24 kwietnia 1897.

L. 2710 (3323 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności Piotra Buriaka w kwocie 500 zł. z pn. odbędzie się dnia 9 czerwca i dnia 7 lipca 1897 każdym razem o godzinie 9 rano w tym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż całej realności l. wyk. hip. 261 księgi grunt. gminy kat. Posada górna objętej Jędrzeja Janika własnej.
Cena wywołania 710 zł. w. a., wadium 10% ceny wywołania.
Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tus. registraturze.
Rymanów, 31 marca 1897.

L. 3615 (3291 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia

wierzytelności dr. Józefa Szajny w kwocie 30 zł. z pn. odbędzie się dnia 9 czerwca i dnia 7 lipca 1897 każdym razem o godzinie 9 rano w tym sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż 6/8 niewydziałonych części ciała l. wyk. hip. 244 księgi gruntowej gminy kat. Posada górna Mechla M. Jerowicza własnych.
Cena wywołania 795 zł. w. a., a wadium 10% ceny wywołania.
Resztę warunków licytacji i akt oszacowania przejrzeć można w tus. Registraturze.
Rymanów, 31 marca 1897.

L. 8045 (3635 1-3)
OBWIESZCZENIE.
Celem oddania w przedsiębiorstwo budowy mostu Nr. 262/56 na trakcie dobromilskim w Turce odbędzie się 1 lipca 1897 o godzinie 12 w południe w c. k. Starostwie w Samborze licytacja ofertowa.
Koszt fiskalny wynosi 13315 zł. 83 1/2 ct.
Warunki i plany budowy mogą być przejrane we wspomnianem c. k. Starostwie, gdzie także oferty pisemne opieczetowane według wzoru sporządzone, opatrzone marką na 50 ct. i w wadium w kwocie 668 zł. w gotówce lub papierach wartościowych obliczonych wedle kursu dziennego najpóźniej do godziny 12-tej w południe wniesione być mają.
Oferty nie ułożone wedle poniżej zamieszczonego wzoru lub podania po terminie licytacji albo zawierające jakiegokolwiek dopiski czy zastrzeżenia nie będą uwzględnione.
Z e. k. Namiesztetwa.
Lwów, dnia 2 maja 1897.

Wzór oferty.
Nizej podpisany obowiązuję się budowę mostu Nr. 262/56 na trakcie dobromilskim wykonać za niższą . . . % słownie . . . procent z kwoty fiskalnej . . .
Warunki licytacyjne są mi dokładnie znane i poddaję się im bezwarunkowo.
Załączam przepisane wadium w kwocie 668 zł. składające się . . .
Data . . .
Nazwisko, miejsce zamieszkania oferenta.

L. 9921 (3561 1-3)
Dnia 28 czerwca 1897 i dnia 2 sierpnia 1897 o godzinie 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie publiczną sprzedaż realności pod lk. 10 w Czehowie wyk. hip. 10 księgi gruntowej gminy Czchów objętej Berka Stechlara własnej na rzecz Salomei Zimmermann celem zaspokojenia sumy 52 zł. 45 et. zpn.
Cena wywołania 449 zł. 95 et.
Wadium 45 zł.
Akt oszacowania i wyciąg hipoteczny, oraz warunki licytacyjne przegladnąć można w registraturze.
Brzesko, 17 marca 1897

L. 1627 (3333 1-3)
W c. k. Sądzie powiatowym w Tyśmienicy odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 8 czerwca 1897 tylko powyżej ceny szacunkowej lub za cenę szacunkową, zaś w dniu 8 lipca 1897 i poniżej takowej publicznej sprzedaż 1/3 części realności dłużnika Michała Melnika własnej wyk. hip. l. 714 ks. gr. gm. Otynia objętej na rzecz Mendla Golda pto 25 zł. 65 et.
Cena wywołania stanowi kwota 23 zł. 33 et.
Wadium 2 zł. 33 et.
Resztę warunków i wyciąg tabularny można w tus. registraturze przejrzeć.
Tyśmienica, 16 lutego 1897.

L. 1881 (3349 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Markusa Kanner w kwocie 7 zł. 50 et. a. w. z pn. przymusowa sprzedaż a) połowy realności whl. 14 i całej whl. 15 ks. gr. kat. Szczepiatiny objętej dłużnika Józefa Uhorskiego własnej w zabudowaniu tut. Sądu dnia 8 czerwca 1897 i 8 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 rano przedsięwzięta zostanie.
Cena wywołania ad a) 545 zł., wadium 55 zł., ad b) cena wywołania 40 zł., wadium 4 zł.
Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz Julian Celewicz w Uhnowie.
Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszemu sądu w registraturze.
Uhnów, 20 marca 1897.

L. 2482 (3603 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że w postępowaniu spadkowym po s. p. Antoninie Gumos z Inwałdu odbędzie się dnia 25 maja 1897 o godzinie 10 przed południem dobrowolna sprzedaż przez licytację a) połowy realności pod lk. 44 w Inwałdzie położonej lwh. 44 ks. gr. gm. Inwałd objętej dotąd na imię Sebastjana i Maryi Gumosiów wpisanej, b) realności

w Inwałdzie położonej wykazem hipotecznym l. 395 ks. gr. gm. Inwałd objętej na rzecz Antoniny Gumos wpisanej.
Cena wywołania 500 zł.
Wadium 50 zł.
Resztę warunków licytacji i inwentarz spadkowy przejrzeć można w registraturze albo wglądać w księgę gruntową.
Andrychów, 17 kwietnia 1897.

L. 558 (2391 1-3)
W c. k. Sądzie powiatowym miejsko delegowanym w Rzeszowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności masy konkursowej Marcja Borka z Ruskiejwsi w dniu 13 maja 1897 i 18 czerwca 1897 zawsze o godzinie 10 rano biuro l. przymusowa sprzedaż realności lwh. 110 gm. kat. Ruskawies objętej.
Cena wywołania wynosi 3456 zł. 25 ct.
Wadium 355 zł.
Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adw. dr. Binder, zastępcą adw. dr. Segel w Rzeszowie.
Rzeszów, 7 lutego 1897.

L. 759 (3604 1-3)
W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 2 czerwca 1897 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 7 lipca 1897 nawet poniżej takowej licytacja realności l. 273 wyk. hip. 569 i połowy realności whl. 572 objętej Antoniego Rachwała własnych na rzecz Powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w Brzozowie pto 200 zł. z pn.
Cena wywołania przy sprzedaży realności whl. 569 jest kwota 140 zł., zaś przy połowie realności whl. 572 objętej 15 zł.
Wadium przy pierwszej realności 14 zł. zaś przy drugiej 1 zł. 50 et.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.
Dla nieznanym z życia i miejsca pobytu i wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem adw. dr. Dańca z Brzozowa.
Brzozów, 8 lutego 1897.

L. 2087 (3409 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Jaworznie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 1410 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Kasy oszczędności miasta Białej w tutejszym Sądzie powiatowym relitytacja realności lwh. 714 gm. kat. Jaworzno objętej dłużniczki Sary Matznerowej dnia 9 czerwca 1897 o godzinie 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny protokół oszacowania i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony Franciszek Szatanek w Jaworznie.
Cena wywołania wynosi 2555 zł.
Wadium 255 zł. 50 et.
Jaworzno, 20 kwietnia 1897.

L. 857 (3418 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Szymona Leimanna i Chaima Schwebela w kwocie 300 zł. odbędzie się w dniu 9 czerwca 1897 i w dniu 13 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż realności lwh. 114 gm. Kozodrza objętej dłużnika Szymona Lewa własnej.
Cena wywołania stanowi wartość szacunkową 850 zł.
Wadium 85 zł.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiony został notaryusz dr. Strzelbicki.
Ropczyce, 30 marca 1897.

L. 2695 (3503 1-3)
C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu przeprowadzi w dniu 10 czerwca 1897 o 10 rano egzekucyjną sprzedaż przez publiczną licytację realności l. wyk. 791 gminy Nowy Sącz Jana Króla własnej.
Na terminie tym sprzedana zostanie ta realność tylko za cenę wyższą od kwoty 240 zł.
Wadium wynosi 315 zł. 40 et.
Kuratorem wierzycieli ustanowiono p. adw. dr. Chodackiego w Nowym Sączu.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków przejrzeć można w registraturze.
Nowy Sącz, 3 kwietnia 1897.

L. 7136 (3286 1-3)
Dnia 9 czerwca i dnia 14 lipca 1897 o godz. 10 rano odbywać się będzie w tut. Sądzie egzekucyjna sprzedaż następujących w księgę gruntowej gminy kat. Juszczyn na imię Maryi z Koprów Polakowej z wględnie tejże leżącej masy spadkowej zaintabulowanych posiadłości a mianowicie:
a) połowy posiadłości lwh. 309,
b) całej posiadłości lwh. 310,
c) 1/3 części posiadłości lwh. 305,
d) 1/3 części posiadłości lwh. 306,
e) 1/4 części posiadłości lwh. 307,

f) 52/1080 części posiadłości lwh. 672,
g) 12/64 części posiadłości lwh. 676 objętych na 821 zł. 31 1/2 ct. oszacowanej celem zaspokojenia wierzytelności Anny Migas w kwocie 170 zł. z pn.
Cena wywołania stanowi wartość szacunkową.
Wadium 83 zł.
Kurator niewiadomych wierzycieli dr. Zygmunt Werner adwokat w Makowie.
Akt oszacowania, wyciąg hipot. i warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.
C. k. Sąd powiatowy.
Maków, 7 stycznia 1897.

L. 6422 (3562 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Buczaczu podaje do wiadomości, że dla zaspokojenia należącej się Chai Siegmanna vel Cudyka i Sary Koflerów sumy 200 zł. rozpisana została przymusowa sprzedaż publiczna realności wykazem hipotecznym 48 księgi gruntowej gm. Buczac objętej, dłużników Cudyka i Sary Koflerów własnej.
Do skutecznienia tej sprzedaży wyznaczone zostały dwa terminy, pierwszy na dzień 1 czerwca 1897 drugi na dzień 1 lipca 1897 zawsze w Sądzie o godz. 10 rano.
Na ostatnim z tych terminów, jeżeli wartość szacunkowa tych realności przedmiotem licytacji będącej, nie będzie mogła być uzyskana, sprzedana zostanie ta realność najwyższą cenę podającemu także poniżej wartości szacunkowej.
Wartość szacunkowa stanowiąca zarazem cenę wywołania wynosi kwotę 850 zł.
Wadium przed przystąpieniem do licytacji złożyć się mające wynosi 85 zł.
Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

Tych wierzycieli, którzyby dopiero po wydaniu wyciągu hipotecznego t. j. po dniu 20 września 1897 prawo zastawu na realność przedmiotem licytacji będącą nabyli, jakoteż i tych wierzycieli, którymby uchwała z rozpisaniem licytacji albo też następująca jaka uchwała w tej sprawie egzekucyjnej wydana, dla jakiegokolwiek przyczyny wcale lub w należytych czasie nie została doręczoną, do rąk ustanowionego dla tych wierzycieli kuratora p. adw. dr. Reisa w Buczaczu i przez edykta. Buczac, 16 kwietnia 1897.

L. 12824 (3572 2-3)
W celu wydobywania na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Przemyślanach kwoty 150 zł. z pn. odbędzie w tut. Sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż do dłużnika Jana Chojeńskiego należącej realności whl. 67 ks. gr. gm. Przemyślany objętej na 1015 zł. ocenionej w dniu 4 czerwca 1897 i 9 lipca 1897 każdym razem o 10 godz. przed południem z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także poniżej takowej nastąpi.
Wadium wynosi 10% ceny szacunkowej.
Resztę warunków można w tusąd registraturze przejrzeć.
Kuratorem wierzycieli jest p. Aleksander Zaleski.
Przemyślany, 7 grudnia 1896.

L. 13134 (3569 2-3)
W celu wydobywania na rzecz Isaka Auga kwoty 352 zł. 50 et. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż do dłużników Nechemiego Schapiry i Jenty Schapira należących 10/24 części realności whl. 19 ks. gr. gm. Przemyślany objętej na 510 zł. ocenionych w dniu 9 czerwca 1897 i 12 lipca 1897 każdym razem o 10 godz. przed połud. z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także poniżej takowej nastąpi.
Wadium wynosi 10% ceny szacunkowej.
Resztę warunków można w tusąd registraturze przejrzeć.
Kuratorem wierzycieli jest p. Aleksander Zaleski.
Przemyślany, 14 grudnia 1896.

L. 2974 (3581 2-3)
C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia, iż celem zaspokojenia 20 rat pożyczkowych po 6 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w tutejszym Sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 58 gm. kat. Zawale objętej dłużnika Stefana Hanczara własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 10 czerwca 1897 i dnia 8 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem.
Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.
Kuratorem wierzycieli ustanowiony Maksymilian Reiner notaryusz w Mielnicy.
Wadium wynosi 31 zł.
C. k. Sąd powiatowy.
Mielnica, 31 marca 1897.

L. 5199 (3019 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. del. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Perli Rimer cesyonaryuszki Berla Kallisma sumy 200 zł. w. a. z pn. licytację realności spadkobierców Jakóba Schwarza własnej wyk. hip. 260 gm. Grzybowice objętej na dzień 5 czerwca 1897 i na dzień 5 lipca 1897 zawsze o godz. 10 rano w biurze Nr. III.

Cena wywołania 275 zł.

Wadyum 27 zł. 50 ct.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzyć można w tut. sądowej registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Kamiński.
Lwów, 20 marca 1897.

L. 555 (3083 3—3)
Celem zaspokojenia wierzytelności Katarzyny Leibrok przeciw Onufremu Hładunowi w kwocie 29 zł. 69 ct. a. w. z pn. zostanie 8/15 części realności lk. 313 w Stryju wyk. hip. 417 księgi gruntowej Stryja Onufrego Hładuna własnej dnia 8 czerwca i 8 lipca 1897 o godz. 10 rano.

Na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę wywołania 1690 zł. 37½ ct., na drugim także niżej ceny wywołania sprzedana.

Wadyum wynosi 170 zł.

O tem zawiadamia się wierzycieli, którzy po dniu 2 kwietnia 1896 prawa rzeczowe do powyższej realności nabyli, lub którzyby o licytacji uwiadomieni nie zostali do rąk adw. dr. Byliny w Stryju.

C. k. Sąd powiatowy.
Stryj, 28 lutego 1897.

L. 1953 (3539 3—3)
Z c. k. Sądu powiatowego w Potoku złotym podaje się do wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Chany Isserles przeciw Aleksandrowi Dymińskiemu w ilości 150 zł. realność egzekuta whl. 275 w Snovidowie w tymże sądzie w dniu 19 maja i w dniu 23 czerwca 1897 każdym razem o 10 godzinie rano, jednokowo w pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej a dopiero w drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

Cena wywołania 1340 zł. wadyum 134 zł.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny i akt ocenienia są w sądzie do przejrzenia.

C. k. Sąd powiatowy.
Potok złoty, 13 marca 1897.

L. 3554 (3536 3—3)
W dniach 31 maja 1897 i 30 czerwca 1897 o godzinie 10 rano odbędzie się w tut. sądzie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 212 w Osieleu położonej lwh. 217 ks. gr. tejże gminy objętej i 216 części realności lwh. 502 ks. gr. gm. Osielec objętych dłużnika Józefa Ofiera własnych na rzecz Powiatowej kasy oszczędności w Myślenicach o 146 zł. 65 ct. w. a. zpn.

Cena wywołania 459 zł. w. a.

Wadyum 46 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzyć można w registraturze tut. sądu.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono adwokata dr. W. Kutrzebę w Jordanowie.

C. k. Sąd powiatowy
Jordanów, 31 marca 1897.

L. 17702 (3149 3—3)
Kałuski c. k. Sąd powiatowy ogłasza, z celem zaspokojenia sumy 100 zł. z pn. odbędzie się na rzecz Skarbu Państwa w tut. sądzie sprzedaż posiadłości whl. 790 gminy Kałusz objętej dłużnika Izraela Friedmana własnej w dniu 5 czerwca 1897 i 19 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 rano.

Wadyum wynosi 36 zł. 25 ct.

Wyciąg hipoteczny, akt oszacowania i resztę warunków można przejrzyć w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Wittlin z Kałusza.

Kałusz, 14 listopada 1896.

L. 993 (3534 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie zaległych rat wierzytelności Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacji we Lwowie w pozwolonej sumie 150 zł. w. a. z należościami dodatkowymi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności l. w. h. 124 ks. gr. gm. kat. Mikolajowice objętej Kazimierza Uszko własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w Sądzie tym w dwóch terminach dnia 2 czerwca 1897 i dnia 2 lipca 1897 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi będzie war-

tość szacunkowa 850 zł. przez egzekwenta przy udzieleniu pożyczki w roku 1885 przyjęta, poniżej której w terminie pierwszym realność sprzedana nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej ofiarowaną cenę.

Wadyum przy licytacji złożyć się mające wynosi 80 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzyć można w registraturze c. k. Sądu powiatowego miej. del. w Tarnowie.

Tarnów, 31 marca 1897.

L. 54007 (3533 3—3)
W c. k. Sądzie delegowanym miejskim w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności powiat. Kasy Oszczędności w Wieliczce w kwocie 540 zł. zpn. w dniu 4 czerwca i 9 lipca 1897 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności lwh. 7 i lwh. 393 gm. Zwierzyniec objętych.

Cena wywołania realności lwh. 7 wynosi 2160 zł. a realności lwh. 393 wynosi 200 zł.

Wadyum 216 zł. i 20 zł.

Warunki licytacyjne przejrzyć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Tomik, zastępcą adwokat dr. Babilewicz.

Kraków, 28 lutego 1897.

L. 2013 (3573 2—3)
W celu wydobywania na rzecz Salamona Katza kwoty 45 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż do dłużnika Procia Wołoszyn należącej realności whl. 307 ks. gr. gm. Lipowce objętej na 400 zł. ocenionej w dniu 15 czerwca 1897 i 19 lipca 1897 każdym razem o 10 godz. przed południem z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także poniżej takowej nastąpi.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunkowej.

Resztę warunków można w tusąd. registraturze przejrzyć.

Kuratorem wierzycieli jest p. Aleksander Zaleski.

Przemysły, 30 marca 1897.

L. 340 (3033 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Herscha Raucha w kwocie 8 zł. 33 ct. a. w. z pn. odbędzie się dnia 8 czerwca 1897 i dnia 19 lipca 1897 o godz. 9 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Michała Bończaka t. j. 1/3 części wyk. hip. l. 6. gminy kat. Zboiska objętej.

Wadyum 15 zł. a. w.

Bliższe warunki przejrzyć można w registraturze sądowej.

Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 24 czerwca 1896 prawa zastawu uzyskali, lub tych, którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacji lub inne uchwały w tej sprawie wydane z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. Jana Wackermana z Bukowsku.

Bukowsko, 20 stycznia 1897.

L. 941 (3566 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Mostach wielkich rozpisuje w celu zaspokojenia pretensyi w kwocie 300 zł. w. a. z pn. na rzecz Feibischa, Mendla Kremnitzer publiczną sprzedaż realności wyk. hip. 15 gm. kat. Mosty wielkie objętej do Scheindli Auster urodzonej Gruber należącej na dzień 12 maja 1897 i na dzień 9 czerwca 1897 każdym razem o godz. 10 przedpołudniem w sali rozpraw tut. sądu.

Cena wywołania 1400 zł. w. a.

Wadyum 140 zł. w. a.

Na pierwszym terminie realność ta sprzedana zostanie tylko za lub wyżej ceny wywołania, zaś na drugim terminie nawet poniżej takowej.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny przejrzyć można w tus registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Mosty wielkie, 10 kwietnia 1897.

L. 1579 (3568 2—3)
W Pilźnieńskim c. k. Sądzie powiatowym odbędzie się dnia 17 maja i dnia 15 lipca 1897 zawsze o godz. 10 rano egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytację połowy realności lwh. 187 ks. gr. gm. Jazwiny objętej dłużnika Jędrzeja Kłuska własnej celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 60 zł. z pn. Maryannie Burek od Jędrzeja Kłuska się należącej.

Realność ta na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową, lub wyżej takowej zaś na drugim terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 310 zł.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież akt oszacowania i wyciąg hipoteczny pomie-

nionej realności przejrzyć można w tut. sąd. registraturze.

Dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu jako też późniejszych wierzycieli tej realności ustanawia się kuratorem P. Tytusa Bajnowskiego w Pilźnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Pilzno, dnia 26 marca 1897.

L. 12739 (3571 2—3)
W celu wydobywania na rzecz Salamona Katza kwoty 400 zł. z pn. odbędzie się w tut. sądzie egzekucyjna sprzedaż do dłużnika Salamona Neumanna należącej realności wyk. hip. l. 698 ks. gr. gm. Przemysły objętej w dniu 9 czerwca 1897 i 13 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 z rana z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także poniżej takowej nastąpi.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 180 zł.

Wadyum wynosi 10% ceny szacunk.

Resztę warunków można w tusąd. registraturze przejrzyć.

Kuratorem wierzycieli jest pan Józef Grosmann.

C. k. Sąd powiatowy.

Przemysły, dnia 7 grudnia 1896.

L. 13235 (3570 2—3)
W celu wydobywania na rzecz spadkobierców Leiby Neumanna kwoty 115 zł. z pn. odbędzie się w tut. Sądzie egzekucyjna publiczna sprzedaż przedtem do dłużnika Chaima Grünberga a teraz do Jędrzeja Dureka i Agnieszki Durek należącego ciała hip. wyk. l. 552 ks. gr. gm. Borszów objętego na 40 zł. ocenionego, tudzież połowy ciała hip. l. wyk. 281 tej samej ks. gr., przedtem również do Chaima Grünberga a teraz do Franciszka Brzuchacza należącej na 183 zł. 50 ct. ocenionej dnia 4 czerwca 1897 i 9 lipca 1897 każdym razem o godz. 10 przed południem z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko powyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także także poniżej takowej nastąpi.

Wadyum wynosi 10 % ceny szacunkowej.

Resztę warunków można w tusąd. registraturze przejrzyć.

Kuratorem wierzycieli jest p. Bronisław Zamorski.

C. k. Sąd powiatowy.

Przemysły, 20 grudnia 1896.

L. 7795 (3032 2—3)
C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku ogłasza, że w celu zaspokojenia wierzytelności Jośła Langsama w kwocie 200 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 8 czerwca 1897 i dnia 19 lipca 1897 o 10 rano w sądownym zabudowaniu przymusowa sprzedaż realności dłużnika Leszka Baryckiego własnej a to wyk. hip. l. 59 gm. kat. Ratnawica objętej i 1/2 ciała hip. whl. 6 gm. Ratnawica.

Wadyum 50 zł. w. a.

Bliższe warunki przejrzyć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po wystawieniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 26 czerwca 1896 prawa zastawu uzyskali, lub tych, którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacji lub inne uchwały w tej sprawie wydane z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. Jana Wackermana w Bukowsku.

Bukowsko, dnia 20 listopada 1896,

Księgi gruntowe.

L. 5619 (3586 1—3)
Sąd krajowy wyższy w Krakowie zawiadamia, że projekt nowego wykazu hipotecznego dla parcel gruntowych l. kat. 396/2, 397/1, 782/3, 952, 1028/2, 1071/2, 2301, 2365, 3583/1, 3524/1, 3524/2, 3525, 3526, 3527, 3528, 3529, 3530, w gminie katastralnej Barcice, w okręgu Sądu powiatowego w Starym Sączu położonych, dotychczas w żadnej księdze gruntowej nie wpisanych, wygotowany za wykaz hipoteczny dla tej posiadłości poezynając od dnia 15 maja 1897 uważany będzie, a od tegoż dnia wolno go przeglądać w Sądzie powiatowym w Starym Sączu, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa własności, zastawu, czy jakiegobądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazem powyższym objętej, jedynie przez wpisanie do tego wykazu może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl §. 3 ustawy z dnia 25 lipca 1871 n. 96 d. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionego wykazu hipotecznego.

Sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzy na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tego nowego wykazu nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie,

odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości, lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała,

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tego nowego wykazu nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w ten wykaz, lub do jej części jakie prawo zastawu służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane o ile te prawa jako do dawnego stanu bieżącego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowego wykazu także wpisane nie zostały, — aby z temi prawami zgłosili się do Sądu powiatowego w Starym Sączu najdalej do dnia 1 października 1897, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowym wykazie zamieszczonych a niezapreeczonych w dobrej wierze nabyli.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym, — a od obowiazku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionymi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już może zapisane w istniejącej księdze lub były wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, wskutek podania lub skargi przed Sąd wniesionej.

Kraków, 27 kwietnia 1897.

Upadłości.

L. 6185 (3591 1—3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu do majątku Markusa Weisberga nieprotokołowanego kupca w Probusznie, a mianowicie do majątku ruchomego gdziekolwiekby się takowy znajdował, a do majątku nieruchomego o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. c. k. Sędziego powiatowego w Husiatynie Wincentego Cichockiego, a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata dr. Nathansohna w Husiatynie.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 13 maja 1897 przed komisarzem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież, aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe nawet w tym wypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 25 czerwca 1897 bądź to bezpośrednio w Sądzie obwodowym, lub też u komisarza konkursowego podług przepisu ordynacji konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa, zgłosili, a na terminie dnia 19 lipca 1897 o godzinie 9 z rana w biurze komisarza konkursowego oznaczonym wywierzytelnili, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawowali, powołać ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Husiatynie lub w pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Husiatynie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczane będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“.

Termin do likwidacji oznaczony, jest zarazem terminem do układów z wierzycielami.

Tarnopol, dnia 24 kwietnia 1897.

Kuratele.

L. 3178 (3451 2—3)
Sacher Mandel z Nowego Sącza 38 lat liczący handlarz zbożem współwłaściciel realności w Nowym Sączu został uchwałą z dnia dzisiejszego za umysłowo chorego uznanym, kuratorem jego zamianowano Samuela Maschlara z Nowego Sącza.

Nowy Sącz, 17 kwietnia 1897.

Konkursa.

L. 188 (3544 2—3)

KONKURS.

Celem stałego obsadzenia posad nauczycielskich rozpisuje się niniejszym konkurs z terminem do 15 czerwca 1897.

Przy szkołach jednoklasowych wiejskich z placą 350 zł. i wolnem mieszkaniem: 1. w Pietruszej woli, 2. Gogolowie, 3. Kozłówku, 4. Łączkach, 5. Polomyi, 6. Przybówe, 7. Różance, 8. Wyżnem.

W szkole Pietruszej woli jest wykładowym język ruski, we wszystkich zaś innych polski.

Ubiegający się o jedną z powyższych posad, winni wnieść podania za pośrednictwem swej władzy przełożonej do tutejszej c. k. Rady szkolnej okręgowej, zaopatrzone w przepisaną tabelę kwalifikacyjną i wszystkie dokumenta służbowe wraz z wykazem lat służby.

Podania opóźnione lub nienależycie udokumentowane nie będą uwzględnione.

Strzyżów, 28 kwietnia 1897.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

L. 216 (3585 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Na mocy Rozporządzenia Wysokiego Ministerstwa Oświaty z dnia 30 marca 1897 l. 8977/96 ogłasza podpisana Dyrekcja konkurs na posadę rzeczywistego nauczyciela rysunku wolnoroęcznego i modelowania.

Z posadą tą, obsadzić się mającą od 1 września 1897 łączy się placą 1200 zł. rocznie jakoteż prawo uzyskania z czasem 5 kwinkwisiów po 200 zł. w. a.

Podania wystosowane do Wysokiego Ministerstwa wyznań i oświecenia, przelać należy na ręce Dyrekcji i zaopatrzyć w curriculum vitae, dalej w dowody zawodowego uzdolnienia, jak niemniej w dowód dokładnej znajomości języka polskiego.

Termin konkursu upływa z dniem 25 maja 1897.

Z Dyrekcji c. k. państwowej szkoły przem. W Krakowie, dnia 5 maja 1897.

L. 22307 (3583 1—3)

W celu nadania począwszy od I półroczu przyszłego roku szkolnego dwóch stypendyów w rocznej kwocie 230 zł. w. a. z fundacji stypendyjnej s. p. Wincentego de Barachka Szachłackiego dla sześciu uczniów szkół gimnazjalnych w Stanisławowie, ogłasza się niniejszym konkurs

O stypendy z tej fundacji mogą się ubiegać tylko biedni uczniowie szkół gimnazjalnych w Stanisławowie, osieroceni t. j. pozabawieni obojga rodziców lub przynajmniej ojca, z rodziny polskiej, religii rzymsko-katolickiej pochodzący, którzy albo szkoły ludowe z dobrym postępem w naukach ukończyli i do szkół gimnazjalnych w Stanisławowie wstąpić się zobowiązują, albo już do szkół gimnazjalnych w Stanisławowie uczęszczają i dobrym postępem w naukach się wykazują. Uczniowie przyjęci do jakiegokolwiek internatu nie mogą korzystać z niniejszej fundacji.

Prawo rozdawnictwa służy Radzie gminnej miasta Stanisławowa z zastrzeżeniem zatwierdzenia ze strony Wydziału krajowego, ewentualnie zaś Wydziałowi krajowemu.

Podania należy wnieść za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego najdalej do dnia 30 czerwca r. b. załączając do nich dowody, iż kandydat posiada wszystkie warunki powyżej określone.

Z Wydziału krajowego Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wiel. Ks. Krakowskim.

We Lwowie, dnia 30 kwietnia 1897.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 38948

OBWIESZCZENIE.

Ze względu na obecny stan zarazy pyskowo-racicowej w Bośni i Hercegowinie c. k. Namiestnictwa wskutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 29 kwietnia b. r. l. 12698 celem zapobieżenia zawleczeniu tej zarazy do kraju, znośsząc swe rozporządzenie z 30 marca b. r. l. 27076, zakazuje aż do odwołania prowadzić do Galicji i przewozić przez Galicję zwierzęta przeżywające (bydło rogate, owce i kozy) z powiatów Bośni i Hercegowiny: Breka, Krupa i Sauskimost.

Przywóz zwierząt przeżywających przeznaczonych na rzeź z innych obszarów Bośni i Hercegowiny, tudzież mięsa więprzowego w całości z nerkami i nienaruszonym tłuszczem kołonerkowym dozwolony jest do następujących miast konsumcyjnych Galicji, a mianowicie: Jarosławia, Kolomyi, Krakowa, Lwowa, Nowego Sącza, Podgórza, Przemysła, Stanisławowa, Stryja, Tarnowa i Żywca.

Przekroczenia niniejszego zakazu, który obowiązuje od 8 maja b. r. karane będą według ustawy z 24 maja 1882 (Dz. u. p. nr. 51) przy zastosowaniu §. 46 ustawy z 23 lutego 1880 i odnośnego rozporządzenia

wykonawczego z 12 kwietnia 1880 (Dz. ust. p. nr. 35 i 36).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, 5 maja 1897.

L. 37917

Obwieszczenia.

Ze względu na obecny stan zarazy pyskowo-racicowej w Galicji c. k. Rząd krajowy w Opatowie znośsząc swe rozporządzenie z dnia 6 kwietnia b. r. l. 7080 (tutejsze obwieszczenie z 12 kwietnia b. r. l. 3:697) wzbronił rozporządzeniem z dnia 27 kwietnia b. r. l. 7556 wprowadzać do Szląska zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy i świnie) z następujących zaraz pyskowo-racicową nawiędzonych powiatów Galicji, a mianowicie: Borszczów, Brody, Brzeżany, Buczacz, Czortków, Gródek, Horodenka, Husiatyn, Pilzno, Podhajce, Przemysły, Rawa, Tarnopol, Trembowla, Zaleszczyki, Zbaraż i Złoczów.

Co do przywozu do Szląska zwierząt rzeźnych z Galicji obowiązują i nadal rozporządzenia c. k. Rządu krajowego w Opatowie z 9 lutego 1896 l. 2763 (tutejsze obwieszczenie z 18 lutego 1896 l. 13505) i 9 maja 1896 l. 8615 (tutejsze obwieszczenie z 19 maja 1896 l. 41613).

Przekroczenia niniejszego zakazu, który obowiązuje od dnia 2 maja 1897 karane będą według ustawy z 24 maja 1882 (Dz. u. p. nr. 51).

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, 4 maja 1897.

L. 10373 (3333 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-delegowany cywilny w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Karola Florczyka, że przeciw niemu wytoczonym został przez Józefę z Florczyków Dutkówną pozew do postępowania ustnego de praes 20 lutego 1897 l. 10373 o rozwiązanie wspóln. realn. lk. 14 lwh. 16 w Zwierzynicy i zarazem poleca mu, by w przeciągu dni 90 ustanowionemu na jego koszt i niebezpieczeństwo w osobie p. Ludwika Swolkiena kuratorowi udzielił ze swej strony potrzebnych do obrony dowodów lub też innego pełnomocnika ustanowił, gdyż inaczej wszystkie pisma temuż kuratorowi doręczone będą.

Kraków, 23 lutego 1897.

L. 2286 (3319 3—3)

Zawiadamia się niewiadomego z życia i miejsca pobytu Mikołaja Hrabczaka, że w sporze sumarycznym Waska Barny przeciw niemu pto 60 zł. a. w. z pn. Antoni Żurek z Muszyny dla niego ustanowionym został kuratorem i że temuż pozew z dnia 3 kwietnia 1897 l. 2286 doręczony został.

Rzeczą jest Mikołaja Hrabczaka udzielić kuratorowi informacji do sporu lub innego pełnomocnika ustanowić, inaczej sam sobie przypisze skutki zaniedbania.

C. k. Sąd powiatowy.

Muszyna, dnia 6 kwietnia 1897.

L. 5653 (3350 3—3)

W sprawie wykupu gruntów pod budowę wschodnio galicyjskich kolei lokalnych celem doręczenia tusad. uchwały z dnia 2 kwietnia 1897 l. 4750 Pawłowi Stec ze Smańkowce nieznanemu z miejsca pobytu jakoteż innych którymby uchwała ta z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem Wgo. Piotra Plattnera ze Smańkowce.

C. k. Sąd powiatowy.

Czortków, dnia 24 kwietnia 1897.

L. 1778 (3322 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Kiryłę Tymczuka, że celem doręczenia uchwały tabularnej z dnia 14 listopada 1896 l. 13590 ustanowionym został kurator ad actum w osobie Demetra Draczyńskiego z Filipkowiec i temuż uchwała doręczona została.

Mielnica, 23 lutego 1897.

L. 6411 (3320 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia niewiadomego z miejsca zamieszkania Maryę Balcukową aby w przeciągu roku zgłosiła się do spadku siostry swojej Paraski Kowalcukowej zmarłej w Trubezynie 16 lutego 1883 bez rozporządzenia ostatniej woli w przeciwnym razie spadek ten z kuratorem przeprowadzony zostanie.

C. k. Sąd powiatowy.

Mielnica, 15 lipca 1894.

L. 10983 (3321 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia nieobecnego Antoniego Bohacza, aby do spadku zmarłego w Sapohowie dnia 3 kwietnia 1888 bez ostatniej woli rozporządzenia ojcu Stefanu Bohaczowi w przeciągu jednego roku w Sądzie tut. oświadczył się, gdyż w przeciwnym razie ta rozprawa tylko, z interesowanymi, którzy do spadku się oświadczyli i z ustanowionym dlań kuratorem Ste-

fanem Tomenczukiem z Sapohowa przeprowadzoną zostanie.

Mielnica, 28 grudnia 1897.

L. 26508 (3313 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko deleg. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Bezuszko z Kupezyń, że celem doręczenia tus. uchwały tabularnej z dnia 7 sierpnia 1896 l. 15885 ustanowił kuratora w osobie adw. dr. Schmidta z Tarnopola.

Tarnopol, dnia 22 grudnia 1896.

L. 6112 (3303 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kolomyi ustanowił w sprawie Dawida S. Jekla przeciw Iwanowi i Petrowi Polukom o 31 zł. 36 ct. dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanych adw. dr. Jurezenkę kuratorem z substytucją adw. Herdliczki i doręczył temuż nakaz zapłaty z 14 listopada 1896 l. 22958 dla pozwanych przeznaczony.

Kolomyja, 27 marca 1897.

L. 4096 (3339 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Chanę Kapelarsz do domu Bodnar z Cebrowa, że celem doręczenia jej tus. uchwały tabularnej z dnia 21 sierpnia 1896 l. 17345 ustanowiono kuratora w osobie adwokata dr. Trzcinieckiego z Tarnopola.

Tarnopol, dnia 28 lutego 1897.

L. 427 (3390 3—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego właściciela 1/6 części realności lwh. 687 w Załoseach, że Katarzyna Wolański spór o własność takowej wytoczyła i wzywa go do ustanowienia sobie zastępcy lub osobistego zgłoszenia się.

Kuratorem dlań ustanowiono notariusza Mojsewicza.

Załośce, 19 lutego 1897.

L. 168 (3558 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Emilię Uliczną, że Chaim Korzennik z Bieczy wniósł przeciw niej pozew drobiazgowy o 45 zł. na który termin do rozprawy drobiazgowy na dzień 11 maja 1897 wyznaczono.

Kuratorem dla niewiadomej z miejsca pobytu ustanowiono Wojciecha Tumę z Bieczy.

Biecz, 9 stycznia 1897.

L. 4092 (3574 2—3)

Obwieszczenia.

C. k. Sąd powiatowy w Rymanowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Iwana czyli Wania Wołka, iż przeciw niemu wniósł Wanio Salamak pozew o zapłatę 25 zł. z pn., na który wyznaczono termin do rozprawy drobiazgowy na dzień 11 maja 1897 o godzinie 9 rano i że dla ochrony jego praw kuratorem Michała Stepnickiego z Kamionki ustanowiono.

Rymanów, 12 kwietnia 1897.

L. 2592 (3576 2—3)

Zawiadamia się niewiadomego z miejsca pobytu Błażeja Pajaka z Lachowic, że przeciw niemu i Monice Pajakowej wniósł Jan Kowalski skargę de praes 8 kwietnia 1897 l. 2592 o zapłacenie kwoty 22 zł. 31 1/2 ct., że termin w tej sprawie na dzień 17 maja 1897 wyznaczono a kuratorem dla niego Wincentego Zyziańskiego ze Slemienia ustanowiono.

C. k. Sąd powiatowy.

Slemień, 8 kwietnia 1897.

L. 2511 (3577 2—3)

C. k. Sąd powiatowy wojnicki zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Ludwika Jurezyka, iż rezolucją z 22 lutego 1897 l. 1107 dozwolił na rzecz Tarnowskiej kasy oszczędności pto 73 zł. 89 ct. egzekucyjnego oszacowania dłużniczej realności w h. 26 gminy Piaski-Drużków objętej, do oszacowania termin na 13 maja 1897 wyznaczył; kuratorem egzekuta Piele, notariusza Wojnickiego ustanowił i kuratorowi odnośne rezolucje doręczył.

Wojnicz, 17 kwietnia 1897.

L. 82485 (3351 2—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia z powodu wniesionej do l. 74582 przez Galicyjską kasę Oszczędności prośby o nakaz zapłaty sumy wekslowej 12000 zł. zpn. przeciw Annie z Antoniewiczów Gedroś Sucheckiej, dla tejże z życia i miejsca pobytu nieznanego, kuratorem ad actum adw. dr. Marynowskiego z zastępstwem adw. dr. Frenkla i wzywa też pozwaną, by się co do swej obrony porozumiała z ustanowionym kuratorem ewentualnie wskazała Sądowi innego swego pełnomocnika, gdyż inaczej sama sobie przypisze złe następstwa tego zaniedbania.

Lwów, 30 grudnia 1896.

L. 6311

(3334 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Leybę czyli Leona Begleitera, że Stanisław Maryan Jędrzejowicz pod dniem 12 kwietnia 1897 do l. 6311 wniósł przeciw niemu pozew o rozwiązanie kontraktu dzierżawy z daty Sambor 3 marca 1893 l. rep. 2196 zpn., że wskutek tego dla Leona czyli Leyby Begleitera kuratorem w osobie adwokata dr. Fiternika z substytucją adwokata dr. Aleksandrowicza ustanowiono.

Wzywa się przeto pozwanego, by ustanowionemu kuratorowi udzielił środków do obrony lub innego zastępcę Sądowi wymienił gdyż inaczej złe skutki sam sobie przypisze będzie winien.

Sambor, 13 kwietnia 1897.

L. 4286 (3309 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze, zawiadamia nieznanego z życia i miejsca pobytu Franciszka Olszewskiego, że Izak Weinert, pozew de praes 18 marca 1897 l. 4286, wytoczył przeciw niemu spór o uznanie prawa domagania się zapłaty sumy 200 zł. zpn. za zgasie i intabulację wykreślenia prawa zastawu dla tejże sumy na karcie ciężarów wyk. hip. l. 515.

Uchwałą z dnia dzisiejszego, dekreto- wany został pozew ten do postępowania pisemnego i doręczony pozwanemu do rąk ustanowionego dla niego w tym sporze kuratora adwokata dr. Brylińskiego, ze substytucją adwokata dr. Fiternika.

Wzywa się zatem Franciszka Olszewskiego, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił, lub innego zastępcę sobie zamianował i Sądowi o tem doniósł, gdyż inaczej niepomysłne skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Sambor, 3 kwietnia 1897.

L. 1599 (3331 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Rzeszowie zarządził wpisanie z dniem dzisiejszym do rejestru handlowego dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firmy „towarzystwa kredytowego dla handlu i przemysłu w Białym, stowarzyszenia z podwójną odpowiedzialnością ograniczoną” po niemiecku „Creditverein für Handel und Gewerbe in Białym, registrierte Genossenschaft mit beschränkter doppelter Haftung“ z tem dołożeniem, że towarzystwo zobowiązało się na zasadzie statutów z daty Białego dnia 7 października 1896 następnie, że siedzibą towarzystwa jest Białego, że do zakresu działania tego towarzystwa należy

a) eskontowanie weksli,

b) użyczenie za rękojmią w szczególności swoim członkom potrzebnych pieniędzy do obrotu w handlu i przemyśle za spłatą ratałną,

c) oraz przyjmowanie depozytów tudzież wkładek na oprocentowanie; dalej, że czas trwania towarzystwa jest nieograniczony, — że następnie firmę podpisywać będą albo dwaj członkowie zarządu, albo jeden członek zarządu i urzędnik towarzystwa prokurę posiadający w ten sposób, że pod słowami stampilią wydrukowanymi lub przez kogokolwiek bądź pisanymi firmę oznaczającą kładą swój własnoręczny podpis, dalej, że minimalna wkładka udziałowa członków wynosić ma kwotę 25 zł. w. a., maksymalna zaś 250 zł., że następnie odpowiedzialność członków jest ograniczoną w ten sposób, że każdy członek towarzystwa odpowiedzialny jest swoją wkładką podwójnie wziętą, że następnie wszelkie ogłoszenia ze strony towarzystwa wychodzące umieszczane będą w urzędowej „Gazecie lwowskiej”, wreszcie, że na pierwsze sześciolatec wybrano na ogólnem zgromadzeniu dnia 7 października 1896, członkami zarządu: 1. Chaima Reissa, 2. Jakuba Galicera i 3. Markusa Pintera.

Rzeszów, 18 marca 1897.

L. 28414 (3369 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu w sporze ustnym oświadczonego spadkobierców bł. p. Leiby Weingartena przeciw oświadczonego spadkobiercom bł. p. Süsskinda Aschkanazego i nieobjętej masie spadkowej Jsraela Weingartena o uznanie własności ciała w. h. l. 226 ks. gr. gminy Drohobycz Zagrody miejskie, ustanowił kuratorem ad actum dla niewiadomego z miejsca pobytu pozwanego Natana Aschkanazego adw. dr. Rosenbuscha z Drohobycza.

Pozwany winien ustanowionemu kuratorowi swe środki obrony zapodać lub innego zastępcę tut. Sądowi wskazać.

C. k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 1 marca 1897

L. 1102 (3389 2—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia Mikołaja Pressnera, iż Wasyl Rogocki wytoczył mu pozew o 200 zł. i wzywa do zamianowania zastępcy lub osobistego zgłoszenia się.

Kuratorem mu ustanowiono Gustawa Borysiewicza.

Załośce, 20 lutego 1897.

L. 4900 (3332 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako Trybunał handlowy w Rzeszowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Naftalego Weinmana i Józefa Ohlbauma, że przeciw nim wniosła Victor Jordansche Lederfabriksfirma w Budapeszcie pozew de praes 20 kwietnia 1897 l. 4900 i że wydany w skutek tego nakaz zapłaty doręczonym został ustanowionemu dla tychże kuratorowi adw. dr. Malzowi z substytucją adw. dr. Reicha w Rzeszowie i poleca owym, ażeby kuratorowi środków obrony dostarczyli lub innego pełnomocnika obrali i Sądowi o tem donieśli inaczej bowiem skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypiszą.

Rzeszów, 22 kwietnia 1897.

L. 8184 (3379 2—3)

Ogłoszenie.

Ogłasza się, że w sporze ustnym Katarzyny Zabawskiej przeciw Franciszce Królowej o własność i posiadanie połowy posiadłości lwh. 476 ks. gr. gminy Rudnik objętej ustanawia się dr. Wacława Dundaczka adwokata w Nisku kuratorem dla niewiadomej z życia i miejsca pobytu Franciszki 1-voto Królowej 2-voto Gancarzowej.

C. k. Sąd powiatowy
Nisko, 28 grudnia 1896.

L. 7509 (3358 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Przemyślu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Eisiga Bāa przeciw Konradowi Metzgerowi pto 750 zł. w. a. z pn. ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu Konrada Metzgera, adwokata dr. D. Reinsnera kuratorem ad actum.

Wzywa się zatem Konrada Metzgera, aby ustanowionemu kuratorowi informacji udzielił, lub innego zastępcę Sądowi zapodał, inaczej skutki zaniedbania sam sobie przypisze.

Przemyśl, 31 marca 1897.

L. 26501 (3336 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnopolu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Ksenię Olejnik z Kupezyń, że celem doręczenia tusądowej uchwały tabularnej z dnia 13 sierpnia 1896 l. 16687 ustanowił kuratora w osobie adwokata dr. Schmidta z Tarnopola.

Tarnopol, dnia 22 grudnia 1896.

L. 1698 (3335 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Tarnopolu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Parańkę Dziaczun z Dubowiec, że celem doręczenia jej tusądowej uchwały tabularnej z 24 lutego 1896 l. 3059 ustanowił kuratora w osobie adwokata dr. Horowitza w Tarnopolu

Tarnopol dnia 20 sierpnia 1896.

L. 20299 (3337 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany w Tarnopolu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Teofilę Stańkiewicz zamężną Hrycaj z Czerniłowa mazowieckiego, że celem doręczenia tusądowej uchwały tabularnej z dnia 9 czerwca 1896 l. 11021 ustanowił kuratora w osobie adwokata dr. Włodzimierza Łuczakowskiego z Tarnopola.

Tarnopol, dnia 14 grudnia 1896.

L. 1757 (3394 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Jasle zawiadamia Bronisława Szyszkowskiego, że w sporze wekslowym Wasserstruma przeciw Bronisławowi Szyszkowskiemu o zapłatę sumy 500 zł. w. a. z pn. ustanowił dla niewiadomego z miejsca pobytu Bronisława Szyszkowskiego kuratorem ad actum adwokata dr. Chwaliboga z substytucją adwokata dr. Pawłowskiego w Jasle i że wydany w tym sporze wyrok z dnia 19 grudnia 1896 l. 7121 doręczonym został kuratorowi adwokatu dr. Chwalibogowi w Jasle, poleca się Bronisławowi Szyszkowskiemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub też tutejszemu sądowi innego pełnomocnika wskazał, gdyż w przeciwnym razie skutki z tego wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Jasło, 3 kwietnia 1897.

L. 4290 (3425 2—3)

C. k. Sąd obwodowy uwiadamia z życia i miejsca pobytu nieznaną Maryannę Niesiołowską córkę sp. Spiridyona Niesiołowskiego, że dnia 18 marca 1897 do l. 4290 wniosł przeciw niej Izak Weinert pozew o uznanie prawa z dozwolonej restytucji za zgastę i intabulację wykreślenia tego prawa z karty C majątności Wola Błazowska wykaz hip. 515 objętej, że pozew ten zadekretowano do pisemnego postępowania i doręczono go ustanowionemu pozwaną Maryannie Niesiołowskiej córce sp. Spiridyona Niesiołowskiego kuratorowi dr. Jirzyckiemu Maciejowskiemu z zastępstwem adwokata dr. Justyna Witza w Samborze do wniesienia obrony pisemnej w 90-ciu dniach.

Wzywa się tedy rzeczoną pozwaną Maryannę Niesiołowską, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebną informację udzieliła

lub innego pełnomocnika sobie ustanowiła i sądowi tutejszemu wymieniła, inaczej z skutku z zaniedbania tego sobie przypisać będzie musiała.

Sambor, 20 marca 1897.

L. 6536 (3428 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Stanisława Kędrę, że celem doręczenia mu tus. uchwały z dnia 6 lutego 1896 l. 1513, którą pozwolono na wpis prawa zastawu dla kwoty 584 zł. w stanie biernym jego realności wyk. hip. l. 197 ks. gr. gminy Humniska objętej na Józefa Kędrę i dalszych uchwał w tej sprawie wydać się mających, ustanawia się dla niego kuratorem adw. dr. Wincentego Dańca w Brzozowie i temuż kuratorowi rzeczoną uchwałę doręczył.

Wzywa się zatem Stanisława Kędrę, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebnej informacji udzielił lub innego pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż wynikił z zaniedbania tego skutki sam sobie przypisze.

Brzozów, 10 maja 1896.

L. 25451 (3470 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wdrazając na prośbę Jakóba Romanowskiego postępowanie amortyzacyjne wzywa niniejszem posiadacza rzekomo zaginionej książeczki wkładowej gal. kasy oszczędności we Lwowie nr. 62362 opiewającej na imię i nazwisko Jakób Romanowski z wkładcami od r. 1895 wynoszącej w chwili zaginięcia 58 zł. 46 ct. w. a., by w przeciągu sześciu miesięcy od dnia ostatniego zamieszczenia edyktu tego w urzędowej części Gazety Lwowskiej licząc, takową Sądowi tutejszemu tem pewnie przedłożył, względnie swe prawa do takowej wykazał, w przeciwnym bowiem razie wymieniona książeczka wkładowa gal. kasy oszczędności na ponowne żądanie proszącego za umorzoną uznana będzie.

Lwów, 24 kwietnia 1897.

L. 9957 (3440 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Rozwadowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Altera Wittmana, że w sprawie egzekucyjnej Saula Hofferta przeciw niemu o wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla sumy 37 zł. 30 ct. z pn. ustanowiony został dla Altera Wittmana kuratorem notaryusz Ludwik Miąsik z Rozwadowa, któremu doręczono rezolucję z dnia 4 września 1895 l. 7578 dla Altera Wittmana przeznaczoną.

C. k. Sąd powiatowy.

Rozwadow, 20 marca 1897.

L. 1732 (3400 2—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Samborze, wzywa posiadacza zaginionego wekslu z daty Kulczyce 11 maja 1894 na 30 zł. opiewającego przez Jana Kulczyckiego Wolezko wystawionego, a przez Łukasza Bilińskiego Miłkowicza akceptowanego, dnia 12 maja 1895 płatnego, by takowy w dniach 45 od trzeciego umieszczenia edyktu w gazecie, temuż sądowi przedłożył, gdyż po upływie tego terminu, weksel amortyzowanym zostanie.

C. k. Sąd obwodowy.

Sambor, 20 lutego 1897.

L. 1470 (3434 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Kusię, że przeznaczoną dla niego uchwałę z 26 sierpnia 1896 l. 8930 dozwalaającą wydzielienia p. gr. 2346 z whl. 535 ks. gr. gminy Staresioło doręczył ustanowionemu kuratorowi p. dr. Jakóbowi Szlapię adwokatowi w Lubaczowie.

Lubaczów, 29 marca 1897.

L. 13865 (3433 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Lubaczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Dmytra Dyczkę, że przeznaczoną dla niego uchwałę z 6 maja 1896 l. 4648 dozwalaającą wydzielienia części parcel gr. 298 i budowl. 149 z whl. 83 ks. gr. gminy Dzików na rzecz Salamona i Cywy Silfern doręczył ustanowionemu kuratorowi p. dr. Kazimierzowi Turzańskiemu koneypientowi adwokatowi w Lubaczowie.

Lubaczów, 10 grudnia 1896.

L. 3104 (3419 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tarnobrzegu zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Józefa Drozda, że Berisch Laufer zapozwał go pozwami z dnia 4 marca 1897 l. 4104 i 4105 o kwotę 29 zł. i 32 zł., że dla niego kuratorem adw. dr. Reichsmanna w Tarnobrzegu ustanowiono i do rozprawy termin na 31 maja 1897 wyznaczono.

C. k. Sąd powiatowy.

Tarnobrzeg, 26 marca 1897.

L. 25165 (3469 —3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wdrazając na prośbę Feliksa Rittera postępowanie amortyzacyjne, wzywa niniejszem posiadacza rzekomo zaginionych trzech kuponów od listu zastawnego c. k. uprzyw. gal. akc. Banku

hipotecznego we Lwowie nr. 2903 Ser. A 5% i 10% premiowa 100 zł. w. a. opiewającego, z których pierwszy w dniu 1 września 1897, drugi dnia 1 marca 1898, trzeci dnia 3 września 1898 do zapłaty przypada, by w przeciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia płatności każdego z zaginionych kuponów, takowe sądowi tutejszemu tem pewnie przedłożył, względnie swe prawa do takowych wykazał, w przeciwnym bowiem razie kupony te na ponowne żądanie proszącego za umorzone uznane będą.

Lwów, 24 kwietnia 1897.

L. 2490 (3605 1—3)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd powiatowy we Frysztaku zawiadamia niewiadomą z miejsca pobytu Weronikę Potyralinę, że Maryanna Gancarska wniosła przeciw niej pozew drobiazgowy o zapłatę 50 zł. w. a., na który wyznaczono termin do rozprawy drobiazgowy na dzień 7 maja 1897 godzinę 9 rano.

Wzywa się zatem pozwaną Weronikę Potyralinę, aby na powyższym terminie, albo osobiście się stawiła albo porozumiała się z ustanowionym dla niej kuratorem Wawrzncem Hadro lub innego zastępcę Sądowi przedstawiła, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sama sobie przypisze.

Frysztak, 22 grudnia 1896.

L. 2670 (3613 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Grybowie zawiadamia nieobecne Franciszka Ptaszkowskiego, że przeciw niemu wniosł Dawid Neuzröschel skargę z dnia 8 kwietnia 1897 l. 2670 o zapłatę kwoty 24 zł. 12 ct. w. a. z pn. i że termin do rozprawy na dzień 19 maja 1897 wyznaczono.

Pozwany Franciszek Ptaszkowski ma ustanowionemu dlań kuratorowi Michałowi Rysiewiczowi z Ptaszkowy udzielić środków obrony lub zamianować innego pełnomocnika, inaczej z zaniedbania tego wynikił skutki przypisze sobie.

Grybów, 16 kwietnia 1897.

L. 3559 (3553 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jana Lawerę, że przeciw niemu wniosł Józef Hadała pozew pto 120 zł. i że dla niego kuratorem adwokata dr. Adamskiego w Jasle ustanowiono i termin do rozprawy sumarycznej na dzień 1 czerwca 1897 wyznaczono.

Wzywa się tedy pozwanego, aby podał wszelkie środki obrony swemu kuratorowi, lub ustanowił sobie innego pełnomocnika, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie zmuszony.

Jasło, 19 kwietnia 1897.

L. 42909 (3501 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako Trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego

z miejsca pobytu Józefa Śleczkowskiego, że przeciw niemu wniosł Bruno Kiepiński pozew de praes 3 września 1896 l. 34763 o wydanie nakazu zapłaty sumy wekslowej 250 zł. w. a. z przyn. i że wydany wskutek tego pozwu nakaz zapłaty z dnia 4 września 1896 l. 34763 doręczony został ustanowionemu dla tegoż kuratorowi adwokatowi dr. Tomikowi ze substytucją adwokatu dr. Olearskiego w Krakowie i poleca Józefowi Śleczkowskiemu, aby temuż kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i Sądowi o tem donieśli, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Kraków, 30 października 1896.

L. 2187 (3435 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Antoniego i Annę Ciejków, że Izak i Cywa Faltikowie wniosli przeciw nim pozew z dnia 28 września 1894 l. 10520 o 100 zł., na który termin do obrony na dzień 1 czerwca 1897 wyznaczony został.

Wzywa się tedy Antoniego i Annę Ciejków, aby przed tym terminem ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi dr. Brzeskiemu w Mielcu, potrzebnych dowodów i informacji udzielił lub innego pełnomocnika ustanowił, inaczej szkodliwe skutki sami sobie przypiszą.

Mielec, 9 kwietnia 1897.

L. 867 (3454 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Birczy podaje do wiadomości, iż dnia 24 maja 1890 zeszedł ze świata w Krotoszynie Ignacy Brozdowski z Rozpucia nie pozostawiający rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ Sąd tutejszy nie ma wiadomości czy oprócz pozostałej wdowy Rozalii Drozdowskiej jeszcze jakie inne osoby mają prawo do jego spadku, przeto wzywa się wszystkich, którzyby zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku, od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swoimi do tutejszego Sądu i wykazując swe prawa dziedziczenia, wniosli oświadczenie przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek przeprowadzonym będzie z tymi i tym przyznany, którzy oświadczą przyjęcie onegoż i tytuł swego prawa dziedziczenia wykażą.

Bircza, 17 marca 1897.

L. 15075 (3522)

Zawiadamia się Józefa Piękosia, że rezolucją z dnia 24 października 1896 l. 11819 zezwolono na rzecz Mojżesza Bartha na wpis egzekucyjnego prawa zastawu w stanie biernym połowy jego własnej realności l. w. h. 475 gminy Brzeziny pto 8 zł. w. a. zpn.

C. k. Sąd powiatowy.

Ropczyce, 31 grudnia 1896.

Doniesienia prywatne.

Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Członków powiatowej kasy dla chorych we Lwowie, odbędzie się w niedzielę dnia 16 maja 1897 o godzinie 9 rano, w sali kasyna miejskiego przy ulicy Akademickiej l. 13.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie z rachunków i czynności za rok 1896.
2. Wniosek Wydziału nadzorczego udzielenia absolutorium Zarządowi z rachunków i czynności za rok 1896.
3. Wybór 9 członków Zarządu na rok 1897/9.
4. Wybór 6 członków Wydziału nadzorczego na rok 1897/8.
5. Wybór 5 członków Sądu polubownego na rok 1897/8.
6. Sprawa wydzielienia powiatu politycznego Żółkiewskiego z okręgu powiatowej Kasy dla chorych we Lwowie.
7. Wnioski członków.

We Lwowie, dnia 1 maja 1897.

Zarząd.

Obwieszczenie.

W niedzielę dnia 16 maja 1897 o godzinie 10 zrana odbędzie się w sali domu robotniczego w Pasażu Hasmana l. 8 I piętro

Walne Zgromadzenie

Reprezentantów pracodawców, Delegatów członków **Kasy chorych kr. st. m. Lwowa.**

Na porządku dziennym:

1. Zagajenie przez Przewodniczącego,
 2. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia,
 3. Sprawozdanie Zarządu z r. 1896,
 4. Wnioski Wydziału nadzorczego z rachunków i wniosek na udzielenie absolutorium,
 5. Wnioski Zarządu w sprawie zmiany statutu,
 6. Wnioski Reprezentantów i Delegatów.
- (Ewentualny ciąg dalszy Zgromadzenia odbędzie się w tej samej sali i z tym samym porządkiem dziennym d. 23 maja b. r. o godz. 10 rano).

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank Hipoteczny.

Przy dwumastem losowaniu 4 1/2 % listów hipotecznych dnia 29 kwietnia 1897 zostały wylosowane do spłaty:

Serya A. po 100 zł.											
44	72	101	115	316	338	361	467	484	512	533	618
745	780	983	986	1020	1066	1074	1095	1202	1442	1495	1519
1676	1685	1770	1809	1853	1866	1882	1895	1948	2002	2011	2021
2097	2103	2179	2197	2235	2234	2263	2612	2324	2902	3113	3300
3682	3708	4253	4254	4273	4314	4350	4492	4701	5059	5085	5087
5150	5155	5163	5177	5202	5260	5278	5279	5291	5317	5453	5557
5617	5661	5691	5736	5866	5943	5959	6081	6135	6176	6198	6202
6322	6404	6439	6499	6507	6665	6752	6821	6839	6858	6862	6909
7247	7350	7374	7387	7396	7440	7586	7610	7620	7632	7651	7684
7959	7987	8118	8124	8171	8320	8341	8401	8440	8466	8675	8692
8817	8829	8922	8926	8976	9006	9056	9074	9202	9252	9378	9387
9525	9540	9587	9656	9770	9833	9846	9942	10013	10044	10062	10140
10359	10468	10538	10603	10648	10746	10893	10910	10946	11097	11194	11195
11244	11257	11371	11290	11292	11330	11370	11392	11399	11450	11458	11464
11517	11535	11569	11582	11622	11628	11639	11726	11727	11733	11735	11863
11944	11998	12013	12032	12217	12225	12258	12277	12355	12394	12405	12428
12467	12485	12545	12546	12570	12590	12632	12698	12760	12817	12880	12884
12938	12970	13005	13006	13018	13026	13031	13072	13125	13126	13154	13179
13222	13280	13290	13334	13363	13367	13499	13681	13895	13900	13918	13949
14022	14129	14217	14246	14381	14546	14555	14604	14607	14654	14748	14768
14844	14860	15004	15039	15040	15105	15187	15211	15244	15314	15344	15349
15467	15521	15571	15591	15607	15610	15650	15668	15740	15764	15784	15806
15876	15888	15932	15950	15970	15977	15982	15997	16072	16102	16199	16299
16314	16333	16359	16369	16379	16392	16471	16487	16560	16570	16603	16661
16689	16751	16850	16892	16896	16924	16931	16951	16952	16972	17000	17013
17110	17150	17153	17156	17160	17182	17197	17203	17205	17271	17281	

Serya B. po 500 zł.											
46	60	166	268	352	370	394	414	548	579	589	595
620	623	681	701	739	748	750	755	827	848	892	925
1005	1015	1056	1293	1309	1366	1402	1409	1443	1474	1484	1504
1693	1825	1890	1943	1952	1959	1986	2000	2092	2194	229	2360
2475	2603	2606	2626	2715	2809	2817	2917	2933	2973	2989	3024
3160	3199	3245	3246	3334	3680	3738	3773	3786	3828	3857	3913
4196	4330	4351	4372	4451	4496	4578	4611	4642	4740	4742	4761
4844	4861	4862	4941	5195	5238	5276	5422	5430	5436	5499	5647
5721	5769	5948	5975	6007	6062	6112	6212	6275	6436	6445	6498
6553	6553	6557	6606	6650	6666	6743	6745	6749	6815	6845	6929
6947	6971	7038	7043	7215	7280	7257	7393	7399	7407	7470	7516
7593	7620	7622	7630	7737	7773	7813	7842	7873	7906	7909	7973
8054	8143	8193	8199	8206	8210	8220	8249	8284	8349	8374	8405
8426	8515	8527	8538	8577	8588	8612	8634	8821	8961		

Serya C. po 1.000 zł.											
31	86	179	184	116	209	305	348	379	796	878	887
957	1074	1235	1308	1332	1344	1379	1525	1554	1557	1623	1698
1797	1809	1821	1849	1856	1873	1910	1912	1967	2056	2064	2097
2103	2107	2131	2161	2184	2191	2223	2346	2375	2393	2500	2614
2691	2738	2787	2825	3014	3058	3078	3168	3278	3352	3406	3452
3533	3552	3557	3610	3617	3631	3637	3704	3849	3888	3975	4051
4283	4531	4666	4622	4674	4768	4780	4794	4809	4827	4855	4919
5062	5052	5143	5183	5231	5285	5336	5377	5526	5524	5647	5787
5949	5963	6004	6218	6320	6460	6551	6568	6643	6698	6738	6801
6937	7110	7120	7275	7326	7403	7491	7595	7723	7806	7814	7847
7977	8001	8069	8201	8389	8474	8505	8539	8572	8609	8613	8638
8741	8767	8815	8817	8876	8927	8943	8946	8972	9023	9102	9127
9279	9518	9601	9664	9859	9892	9965	10003	10030	10099	10107	10321
10344	10415	11455	10472	10705	10728	10817	10830	10848	10882	10888	10940
10979	11046	11109	11093	11202	11293	11294	11337	11401	11435	11609	11650
11673	11860	11946	11954	12053	12153	12255	12279	12295	12305	12403	12405
12445	12503	12552	12556	12595	12602	12700	12737	12764	12865	12914	12942
13127	13145	13254	13317	13349	13448	13457	13459	13489	13499	13556	13596
13948	13978	14172	14429	14432	14444	14455	14500	14536	14601	14754	14782
14852	14853	14873	14902	14912	14938	14973	14988	15033	15119	15148	15150
15337	15368	15459	15501	15642	15672	15693	15700	15739	15809	15848	15881
15890	15893	15967	16003	16046	16051	16103	16124	16149	16201	16290	16299
16448	16462	16502	1650	16589	16598	16626	16647	16676	16745	16808	16841
16922	17062	17085	17125	17203	17255	17285	17291	17300	17341	17543	17668
17760	17773	17816	17821	17857	17884	17886	17903	17955	17966	18059	18060
18073	18109	18118	18155	18171	18205	18233	18234	18234	18235	18206	18208
18340	18346	18373	18382	18384	18390	18410	18468	18470	18491	18521	18533
18547	18585	18736	18747	18879	18925	18964	19030	19061	19080	19130	19303
19408	19467	19496	19504	19595	19604	19688	19704	19727	19743	19792	19796
19897	19946	20014	20057	20087	20140	20198	20202	20207	20254	20303	20358
20457	20551	20575	20598	20600	20697	20631	20840	20655	20753	20803	20846
20927	20974	20996	21032	21101	21104	21108	21125	21127	21203	21237	21254
21289	21297	21302	21317								

Serya D. po 5.000 zł.											
1	28	84	197	254	278	293	436	441	458	465	474
519	670	683	752	847	875	906	914	932	964	997	1017
1190	1266	1351	1517	1524	1609	1685	1706				

Serya E. po 10.000 zł.											
140	250	274	312	314	352	543	584	616	630	634	662
677											

Powyższe listy hipoteczne wypłacone będą w wylosowanych kwotach kapitału dnia 1 listopada 1897 i z tymże dniem ustaje dalsze oprocentowanie onych.

Kupony wylosowanych a w terminie płatności nieściągniętych listów hipotecznych będą wprowadzić i nadal wypłacone, jednak kwota takowych straconą będzie przy spłacie kapitału (§. 131 statutu).

Wykaz w poprzednich ciagnieniach wylosowanych, a w obiegu będących 4 1/2 % listów hipotecznych.

Serya A po 100 zł.												
13	19	62	92	148	156	179	213	240	273	287	298	303
340	401	411	414	416	456	463	504	541	571	577	606	626
633	648	664	697	737	741	774	779	832	897	936	977	1002
1010	1111	1178	1189	1200	1232	1233	1244	1246	1268	1285	1293	1304
1322	1431	1462	1463	1484	1508	1546	1565	1566	1570	1590	1660	1697
1765	1904	1942	1960	1961	2003	2022	2113	2134	2240	2247	261	2265
2271	2272	2273	2278	2341	2331	2399	2409	2447	2452	2492	2581	2593
2594	2624	2639	2650	2724	2727	2739	2746	2778	2793	2868	2877	2878
2940	2959	2981	2982	3011	3043	3063	3090	3095	3098	3107	3132	3161
3173	3267	3324	3325	3350	3387	3439	356	3517	3532	3540	3544	3579
3645	3648	3649	3674	3685	3687	3700	3720	3739	3745	3766	3815	3844
3850	3882	3886	3902	3921	3923	3932	3940	3981	3984	3990	3995	4033
4057	4088	4229	4237	4240	4262	4325	4332	4334	4342	4357	4396	4401
4420	4453	4499	4500	4527	4541	4560	4562	4599	4621	4627	4659	4661
4672	4722	4729	4744	4792	4825	4848	4870	4879	4885	4904	4916	4935
4933	4943	4951	4961	4971	4976	4995	5140	5172	5194	5199	5211	5247
5230	5272	5283	5334	5356	5374	5376	5386	5388	5389	5442	5485	5496
5531	5575	5594	5632	5717	5766	5793	5804	5830	5857	5875	5895	5919
6019	6092	6156	6177	6215	6265	6266	6280	6281	6290	6402	6437	6477

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie.

Drobne ogłoszenia

Sklep Niemojowskiego przeniesiony z ul. Teatralnej na plac Maryacki l. 8 558

C. k. Oddział hydrograficzny (ulica Grottera l. 7) poszukuje pomocnika technicznego z placą 2 zł. dziennie 597

Dyktaryusz tabularnego (nieżonatego) z placą 30 zł. miesięcznie, przyjmie zaraz Sąd w Delatynie. Niewygodniene oferty zostaną bez odpowiedzi. — Naczelni Sąd powiatowy. — Delatyn, 30 kwietnia 1897. 3614

Nowości!

Żaboty, pończoszki, czapeczki, kołnierzyki z krawatkami, szpilki szyldkretowe i regowe, kapelusze ogrodowe, pledziki, bluzki „Gersona“, szaliki szkockie i fularowe.

Ceny fabryczne. 603

Górski i Szydłowski

Lwów plac Maryacki l. 8.

Zaproszenie

na nadzwyczajne

Walne Zgromadzenie

Członków Lwowskiego Towarzystwa bankowego, stowarzyszenia zarębowanego z ograniczoną poręką, które się odbędzie dnia 16 b. m. o godzinie 4 po południu w lokalu Towarzystwa przy ul. Trzeciego Maja l. 2 z następującym porządkiem dziennym:

1. Odczytanie protokołu ostatniego walnego zgromadzenia.

2. Wybór trzech członków Wydziału w miejsce ustępujących pp. Leopolda Hoffenreicha, Jakóba Wiksła i dr. Leona Ziona.

3. Wnioski członków.

Lwów, dnia 7 maja 1897.

Rada nadzorcza.

Juliusz Tenner, Maurycy Nierenstein, sekretarz. przewodniczący.

UNIMENT GENEAU

PREZ. Z PRZYPALANIEM! 30 LAT POWODZENIA

Przytępniający P. Geneau

DLA KONI CHOROBYCH I WSZELKICH INNYCH

Jedyny środek

znieczulający, zastę

pujący wypalania

bez bólu i bez

wywołania.

Przyjęty przez

najślawiejszych

wet. cyurżów, cho

dowców, ujeżdżaczy, utrzymujących stad

nia, etc., etc.

Szybkie i niepowodzone leczenie okularów,

stłuczeń, złamań i wykrzywienia pęci,

nabrznięcia nóg, narośli i guzów na

nogach, itp. itp.

Środek odprężający i rozprężający.

Bandażowanie ręczne w 3 i 4 min

utach, bez wystrzygania sierści. Cena:

6 franków.

Skład: Apteka **GENEAU**,

275, ulica Saint-Honoré, w Paryżu.

We Lwowie: w aptekach pp. P. Mikołascha,

Wewiorskiego, Trauczyńskiego, Kraszanow

skiego, Rakera i Ehbara. — W Krakowie

w aptekach pp. Redyka i Wisniewskiego.

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank Hipoteczny.

Przy trzecim losowaniu 4% koronowych listów hipotecznych dnia 29 kwietnia 1897 zostały wylosowane do spłaty:

Ser. A. po 200 Kor. Nr. 272, 660, 798, 1445, 1447.

Ser. B. po 1000 Kor. Nr. 104, 525, 641.

Ser. C. po 2000 Kor. Nr. 176, 653, 1006, 1514, 2016, 2545.

Ser. D. po 10000 Kor. Nr. 226.

Powyższe listy hipoteczne wypłacone będą w wylosowanych kwotach kapitału dnia 1 listopada 1897 i z tymże dniem ustaje dalsze oprocentowanie onych

Kupony wylosowanych a w terminie płatności nieściągniętych listów hipotecznych będą wprowadzić i nadal wypłacane, jednak wartość onychże stracą przy wypłacie kapitału (§. 131 statutow).

Wykaz w poprzednich ciągnięciach wylosowanych, a w obiegu będących 4% koronowych listów hipotecznych.

Ser. A. po 200 Kor. Nr. 334, 377, 529, 538, 552, 716, 950, 1433, 1499, 1566, 1594, 1704, 1822

Ser. B. po 1000 Kor. Nr. 64, 243, 521, 592, 629, 743.

Ser. C. po 2000 Kor. Nr. 904, 1369, 1405, 1511, 2195, 2276.

Ser. D. po 10000 Kor. Nr. 71.

Oprocentowanie wywymienionych listów ustaje z terminem ich płatności a w razie, gdyby mimo to kupony, płatne po tymże terminie, zostały wypłacone, takowe potrącone będą z kapitału przy tegoż wypłacie.

Następne losowanie z końcem października 1897.

Lwów, dnia 29 kwietnia 1897.

C. k. uprz. galic. akcyjny Bank Hipoteczny.

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera.

Wszelkie papiery

najtaniej dostać można w nowo otwartym sklepie

WODA FIOŁKOWA

Osoba z rodziny zacnej, osierociona, szuka miejsca u starszego pana, obowiązując się zajęć kuchnią, prasowaniem i czystości utrzymywać w domu, słowem jest to osoba przyzwyczajona do pracy. — Adresować proszę Trembecka, post. rest. Sambor.

2.000 pokoi Tapet

na składzie taniej niż wszędzie,

Story płóciennok na wałkach samoczynnych

520

P. P. Przedsiębiorcom i budowniczym znaczny rabat, poleca magazyn

A. Krzysztofowicza

Lwów, plac Halleki l. 2.

Znakomitą musującą limoniadę

dają Mersnera

bombony musujące do limoniady

z tą marką

ochronną

z tą marką

ochronną.

556

Fabryka wschodnich cukrów

A. Marsner

Praga, Król. Winohrady, Plzenka.

Wszędzie do nabycia. Gdzie niema składów tam wysyłamy franko 100 zwojów po zł. 7 za zaliczką albo poprzedniemi nadesłaniem należytości.

Ogłoszenie.

599

Odnosnie do postanowień art. XVIII. 1. 3 statutu zwoluje

Walne Zgromadzenie

gwarków Galicyjskiego krajowego Gwarectwa węglowego we Lwowie na dzień 2 lipca 1897 o godz. 10 przed południem w biurze Dyrekeyi we Lwowie przy ul. Sykstuskiej l. 35.

Porządek dzienny

1. Sprawozdanie Dyrekeyi za czas od 1 listopada 1893 do 1 maja 1897.

2. Ustanowienie wkładki (art. XV l. a.)

3. Zmiana statutu,

4. Wybór Dyrekeyi.

5. Wybór komisji kontrolującej.

6. Wnioski członków.

Zwraca się uwagę P. T. Gwarków na postanowienia art. XIV. statutu w myśl którego wnioski pod obradę walnego zgromadzenia przeznaczone 20 dni przed terminem zwołania do Dyrekeyi wniesione być winne.

O tem się z miejsca pobytu i zamieszkania nieznanego pana Ludwika Br. Graevęgo jako gwarka uwiadomia i wzywa się go równocześnie do wzięcia udziału w tem zgromadzeniu.

Lwów, dnia 3 maja 1897.

Galicyjskie krajowe Gwarectwo węglowe

we Lwowie

Prezes: Stanisław Szczepanowski

i potrzeby kancelaryjne, oraz towary wchodzące w zakres palenia

S. W. NIEMOJOWSKIEGO

Lwów, plac Maryacki 8.

Cenniki na żądanie franko.

J. IHNATOWICZ

Lwów, sklepy własne: ul. Kopernika l. 3, ul. Halleki l. 11. — Kraków Sukiennica l. 20. — Przemysł ul. Franciszkańska l. 24. — Czerniowiec Rynek l. 2.

Nowo otworzony skład aparatów i wszelkich przyborów do fotografii

poleca takowe niżej cen wszystkich firm krajowych i zagranicznych, nie licząc opakowania. Zamówienia uskuteczniają się odwrotną pocztą.

Edmund Brodowski

Lwów, ul. Kamienna 3.

615

E. Plaut Capstadt

Lecznice wina **Wina przyładkowe** pierwszorządne edzn złotym i srebrnymi med.

Główny skład dla Galicyi p. Ludwik Stadtmüller, główny skład na Lwów.

Z dniem dzisiejszym przeniosłem z ulicy Akademickiej l. 3 i na nowo otworzyłem

przy ul. Hetmańskiej l. 8 (Hotel Victoria)

pod firmą

JAN BACZYŃSKI

Handel towarów korzeunych, wiktualów, owoców południowych, likierów krajowych i zagranicznych, jakoci, rumu, koniaku, herbaty, win, wódek, konserwów i wszelkich delikatesów; połączony

z pokojami do śniadań

Zimne i gorące przekąski. — Bufet bogato wyposażony w same nowości, delikatesy i dekoracyjne przysmaki. — Potrawy gorące (na świeżem deser. maśle) przez cały dzień. Po teatrze gorące kolacje.

Piwo pilzneńskie

wprost z beczki — porter angielski — Paly Aly. — Wielki wybór win wszelkich na miarę i butelki. — Likieri, Koniaki, Szampany.

Usługa skrzętna. — Ceny niskie.

Prosząc uniżenie o łaskawe poparcie.

Z głębokim szacunkiem

Jan Baczyński,

ulica Hetmańska l. 8.

C. k. Ministerstwo kolejowe.

L. 2. 097

(3579 2—3)

Rozpisanie dostawy.

C. k. Ministeryum kolejowe zamierza rozdać w drodze ofert dostawę i ustawienie mechanicznych urządzeń dla wodnych stacyi w Psarach i Rohatynie na budującej się linii Chodorów-Podwysokie, jakoteż w stacyi Zaleszczyki na budującej się linii Czortków-Zaleszczyki (wschodnio galicyjskie koleje lokalne).

Urządzenia te mają być dostawione oplatnie na wymienionych stacyach i muszą być zdolne do użycia na linii Chodorów-Podwysokie najpóźniej do 20 października 1897, a na linii Czortków-Zaleszczyki do 15 listopada 1897.

Dostawa będzie rozdana na podstawie ofert i należących do tego załączników. Dotyczące formularze ofert, wykazy zapotrzebowania, warunki dostawy i plany wraz z przepisami co do wnoszenia ofert mogą być przejrzane, a w razie potrzeby nabyte w departamencie 18 c. k. Ministerstwa kolejowego i w c. k. Dyrekeyach kolei państwowych w Pradze, Krakowie i Stanisławowie.

Oferty wraz z załącznikami wnoszone na dostawę dla linii Chodorów-Podwysokie są wolne od stempla, zaś dotyczące linii Czortków-Zaleszczyki muszą być przepisowo ostemplowane.

Oferty mają być wniesione najpóźniej do godziny 12 w południe w dniu 15 maja 1897 w protokole podawczym c. k. Ministerstwa kolejowego, muszą być zapieczętowane i zaopatrzone na kopercie napisem: „Oferta dla dostawy urządzeń wodnych stacyi, dla linii Chodorów-Podwysokie“, a względnie „Czortków-Zaleszczyki“.

Otwarcie ofert nastąpi tego samego dnia o godzinie 2 po południu w departamencie 18 c. k. Ministerstwa kolejowego, przyczem oferentom wolno być obecnymi.

Oferent zostaje w słowie co do wniesionej oferty do 1 czerwca 1897 i jest obowiązany w razie przyjęcia oferty złożyć kaucję w wysokości 5% wartości dostawy.

Wiedeń, w kwietniu 1897.

C. k. Ministeryum kolejowe.

Papier z fabryki papieru J. Fijałkowskich